

DRUGA KNJIGA DNEVNIKA

GLAVA 1

I Solomun sin Davidov utvrdi se u carstvu svom, i Gospod Bog njegov bje{e s njim, i uzvisi ga veoma.

1:2 I Solomun re~e svemu Izrailju, tisu}nicima i stotinicima i sudijama i svijem knezovima svega Izrailja, glavarima domova ota~kih,

1:3 Te otido{e, Solomun i sav zbor s njim, na visinu koja bija{e u Gavaonu; jer ondje bija{e {ator od sastanka Bo`ijega, koji na~ini Mojsije sluga Gospodnji u pustinji.

1:4 A kov~eg Bo`iji bje{e prenio David iz Kirijat-Jarima na mjesto koje mu spremi David; jer mu razape {ator u Jerusalimu.

1:5 I oltar mjedeni koji na~ini Veseleilo, sin Urija sina Orova, bija{e ondje pred {atorom Gospodnjim. I potra`i ga Solomun i sav zbor.

1:6 I prinese Solomun ondje pred Gospodom na oltaru mjedenom, koji bija{e pred {atorom od sastanka, prinese na njemu tisu}u `rtava paljenica.

1:7 Onu no} javi se Bog Solomunu i re~e mu: i{ti {ta ho}e{ da ti dam.

1:8 A Solomun re~e Bogu: ti si u~inio veliku milost Davidu ocu mojemu i postavio si mene carem na njegovo mjesto.

1:9 Neka dakle, Gospode Bo`e, bude tvrda rije~tvoja, koju si rekao Davidu ocu mojemu, jer si me postavio carem nad narodom kojega ima mnogo kao praha na zemlji.

1:10 Zato daj mi mudrost i znanje da polazim pred narodom ovijem i dolazim, jer ko mo`e suditi narodu tvojemu tako velikomu?

1:11 Tada re~e Bog Solomunu: {to ti je to u srcu, a ne i{te{ bogatstva, blaga ni slave, ni du{a ne-navidnika svojih, niti i{te{ duga `ivota, nego i{te{ mudrosti i znanja da mo`e{ suditi narodu mojemu, nad kojim te postavih carem,

1:12 Mudrost i znanje daje ti se; a da}u ti i bogatstva i slave, kakove nijesu imali carevi prije tebe niti }e poslije tebe imati.

1:13 I vrati se Solomun s visine koja bija{e u Gavaonu ispred {atora od sastanka u Jerusalim, i carova{e nad Izrailjem.

1:14 I nakupi Solomun kola i konjika, i ima{e tisu}u i ~etiri stotine kola i dvanaest tisu}a konjika, koje namjesti po gradovima gdje mu bijahu kola i kod sebe u Jerusalimu.

1:15 I u~ini car te bija{e u Jerusalimu srebra i zlata kao kamena, a kedrovijeh drva kao divljih smokava koje rastu po polju, tako mnogo.

1:16 I dovo|ahu Solomunu konje iz Misira i svakojaki trg, jer trgovci carevi uzimahu svakojaki trg za cijenu.

1:17 I odla`ahu, te dogonjahu iz Misira kola po {est stotina sikala srebra, a konje po sto pedeset; i tako svi carevi Hetejski i carevi Sirski preko njih dobivahu.

GLAVA 2

I naumi Solomun da zida dom imenu Gospodnjemu i dom carski sebi.

2:2 I odbroji Solomun sedamdeset tisu}a nosilaca i osamdeset tisu}a koji }e tesati u gori, i tri tisu}e i {est stotina nastojnika nad njima.

2:3 I posla Solomun ka Hiramu caru Tirskom i poru-i mu: kako je ~inio Davidu ocu mojemu i slao mu drva kedrovijeh da zida sebi ku}u gdje }e sjedeti, u-ini tako i meni.

2:4 Evo rad sam zidati dom imenu Gospoda Boga svojega da mu ga posvetim da se kadi pred njim kadom mirisnijem i da se postavljaju hljebovi vazda i da se prinose `rtve paljenice jutrom i ve~erom, i u subote i na mladine i na praznike Gospoda Boga na{ega, {to treba da biva u Izrailju dovijeka.

2:5 A dom koji }u zidati bi}e velik, jer je Bog na{ ve}i od svih bogova.

2:6 A ko bi mogao njemu sazidati dom kad ga nebo i nebesa nad nebesima ne mogu obuhvatiti? i ko sam ja da mu sazidam dom? nego samo da se kadi pred njim.

2:7 Tako sada po{lji mi ~ovjeka vje{ta, koji umije raditi od zlata i od srebra i od mjedi i od gvo`a i od skerleta i od crvca i od porfire, i koji zna rezati, da radi s umjetnicima koje imam kod sebe u Judeji i u Jerusalmu, koje je dobio David otac moj.

2:8 I po{lji mi drva kedrovijeh i jelovijeh i al mugima s Livana, jer znam da sluge tvoje umiju sje}i drva Livanska; a evo sluge }e moje biti s tvojim slugama,

2:9 Da mi priprave mnogo drva, jer dom {to }u zidati bi}e velik i divan.

2:10 A evo, poslenicima koji }e sje}i drvo, slugama tvojim, da}u p{enice ovr{ene dvadeset tisu}a kora, i dvadeset tisu}a kora je~ma, i vina dvadeset tisu}a vata, i ulja dvadeset tisu}a vata.

2:11 I odgovori Hiram car Tirski u knjizi koju posla Solomunu: {to Gospod ljubi svoj narod zato te postavi carem nad njim.

2:12 I govora{e Hiram: blagosloven da je Gospod Bog Izrailjev, koji je stvorio nebo i zemlju, {to je dao caru Davidu sina mudra, pametna i razumna, koji }e sazidati dom Gospodu i carski dom sebi.

2:13 [aljem ti dakle ~ovjeka vje{ta i razumna, Hiram Aviva,

2:14 Sina jedne `ene izme|u k}eri Danovijeh, kojemu je otac bio Tirac; on umije raditi od zlata i od srebra, od mjedi, od gvo`a, od kamena i od drveta, od skerleta, i od porfire, i od tankoga platna i od crvca, i rezati sva{ta, i izmisliti sva{ta vje{to {to mu se da, neka radi s tvojim umjetnicima i s umjetnicima gospodara mojega Davida oca tvojega.

2:15 Neka dakle p{enicu i je~am, ulje i vino, {to je rekao gospodar moj, po{lje slugama svojim.

2:16 A mi }emo nasje}i drva na Livanu koliko ti god treba, i spusti}emo ih u splavovima morem u Jopu, a ti ih odande vozi u Jerusalm.

2:17 Tada Solomun izbroji sve inostrance koji bijahu u zemlji Izrailjevoj poslije brojanja kad ih izbroji David otac njegov, i na|e ih se sto i pedeset i tri tisu}e i {est stotina;

2:18 I odredi od njih sedamdeset tisu}a koji }e nositi, i osamdeset tisu}a koji }e tesati u planini, a tri tisu}e i {est stotina nastojnika da nastoje da radi narod.

GLAVA 3

I po~e Solomun zidati dom Gospodnji u Jerusalmu na brdu Moriji, koje bi pokazano Davidu ocu njegovu na mjestu koje bje{e pripravio David, na gumnu Ornana Jevusejina.

3:2 I po~e zidati drugoga dana drugoga mjeseca ~etvrte godine carovanja svojega.

3:3 A ovako zasnova Solomun da zida dom Bo`iji: u du`inu {ezdeset lakata po staroj mjeri, a u {irinu dvadeset lakata.

3:4 A trijem koji bija{e pred du`inom uz {irinu doma ima{e dvadeset lakata, a u visinu sto i dvadeset; i oblo`i ga iznutra ~istijem zlatom.

3:5 A dom veliki oblo`i drvetom jelovijem, potom ga oblo`i ~istijem zlatom, i ozgo na~ini palme i lance.

3:6 I oblo`i dom kamenjem dragim da je naki}en, a zlato bija{e Parvajimsko.

3:7 Oblo`i zlatom dom, grede, pragove i zidove i vrata, i izreza heruvime po zidovima.

3:8 I na~ini dom za svetinju nad svetinjama, dug uz {irinu doma dvadeset lakata, i {irok dvadeset lakata i oblo`i ga ~istijem zlatom, kojega otide do {est stotina talanata.

3:9 A na kline dade pedeset sikala zlata; i klijeti oblo`i zlatom.

3:10 I na~ini u domu svetinje nad svetinjama dva heruvima, naprave umjetni~ke, i oblo`i ih zlatom.

3:11 I krila tijeh heruvima imahu u du`inu dvadeset lakata: jedno krilo bija{e od pet lakata, i tica{e u zid od doma i drugo krilo bija{e od pet lakata, i tica{e u krilo drugoga heruvima;

3:12 Tako i drugoga heruvima krilo bija{e od pet lakata, i tica{e u zid od doma, i drugo mu krilo bija{e od pet lakata i sastavlja{e se s krilom drugoga heruvima.

3:13 Krila tijem heruvimima bijahu ra{irena na dvadeset lakata, a oni stajahu na nogama svojim, licem okrenutim u dom.

3:14 I na~ini zavjes od porfire, od skerleta, od crvca i od tankoga platna, i po njemu na~ini heruvime.

3:15 I na~ini pred domom dva stupa, u visinu od trideset i pet lakata, i oglavlja ozgo na svakom od pet lakata.

3:16 I na~ini lance kao u svetinji, i metnu ih na vrh stupova, i na~ini sto {ipaka, i metnu ih me|u lance.

3:17 I postavi stupove pred crkvom, jedan s desne strane a drugi s lijeve, i desni nazva Jahin a lijevi Voas.

GLAVA 4

I na~ini oltar od mjedi, dvadeset lakata dug i dvadeset lakata {irok, a deset lakata visok.

4:2 I sali more, deset lakata bje{e mu od jednoga kraja do drugoga, okruglo unaokolo, pet lakata visoko; a unaokolo mu bje{e trideset lakata.

4:3 A pod njim bijahu likovi volovski, koji stajahu svuda unaokolo, po deset na jednom laktu, te

okru`avahu more: dva reda bija{e tijeh volova, salivenijeh s morem.

4:4 I staja{e more na dvanaest volova, tri gledahu na sjever, a tri gledahu na zapad, a tri gledahu na jug, a tri gledahu na istok, a more staja{e ozgo na njima, i zadnja strana svijeh njih bija{e unutra.

4:5 Debljina mu bija{e s podlanice, a kraj mu bija{e kao kraj u ~a{e, kao cvijet ljiljanov, a prima{e tri tisu}e vata.

4:6 I na~ini deset umivaonica, i metnu ih pet s desne strane, a pet s lijeve, da se u njima pere, {to god treba{e za `rtvu paljenicu, u njima prahu; a more bija{e za sve{tenike da se u njima umivaju.

4:7 I na~ini deset svijetnjaka od zlata, oblika ka ki im treba{e, i namjesti ih u crkvi, pet s desne strane a pet s lijeve.

4:8 I na~ini deset stolova, i namjesti ih u crkvi, pet s desne strane a pet s lijeve; i na~ini stotinu ~a{a od zlata.

4:9 I na~ini trijem sve{teni~ki i veliki trijem, i vrata na trijemu, i okova vrata u mjed.

4:10 A more metnu na desnu stranu k istoku s juga.

4:11 Jo{ na~ini Hiram lonce i lopate i kotli}e, i svr{i Hiram posao, koji radi caru Solomunu za dom Bo`iji:

4:12 Dva stupa, i dva oglavlja okrugla navrh stupova, i pletenice dvije da pokrivaju dva oglavlja navrh stupova;

4:13 I ~etiri stotine {ipaka na dvije pletenice, dva reda {ipaka na svakoj pletenici, da pokrivaju dva oglavlja navrh stupova;

4:14 I na~ini podno`ja, i umivaonice na~ini na podno`ja;

4:15 Jedno more, i dvanaest volova pod njim;

4:16 I lonce i lopate i vilju{ke, i sve sprave za njih na~ini Hiram Aviv caru Solomunu za dom Gospodnji od ugla|ene mjedi.

4:17 To je car saljevaio u ravni Jordanskoj u zemlji ilova~i izme|u Sohota i Saridate.

4:18 I na~ini Solonun svega ovoga posu|a vrlo mnogo, da se nije tra`ilo mjera mjedi.

4:19 Na-ini Solomun i sve druge sprave za dom Bo`ji, i oltar od zlata i stolove na kojima stajahu hljebovi postavljeni;

4:20 I svijetnjake sa `i{cima njihovijem od ~i-stoga zlata da gore pred svetinjom nad svetinjama po obi~aju;

4:21 I cvijetove i `i{ke i useka~e od zlata; a to zlato bija{e veoma dobro;

4:22 I no`eve i kotli}e i kadionice i klije{ta od ~istoga zlata; i vrata od doma, vrata unutra{nja od svetinje nad svetinjama, i vrata od doma na koja se ula`a{e u crkvu, bijahu od zlata.

GLAVA 5

Itako se svr{i sav posao {to uradi Solomun za dom Gospodnji; i unese Solomun {to bje{e posvetio David otac njegov, i srebro i zlato i sudove, i ostavi u riznicu doma Bo`ijega.

5:2 Tada sabra Solomun starje{ine Izrailjeve i sve glavare plemenske, knezove domova ota~kih sinova Izrailjevih u Jerusalem da prenesu kov~eg zavjeta Gospodnjega iz grada Davidova, koje je Si-on.

5:3 I skupi{e se k caru svi ljudi Izrailjevi na praznik koji biva sedmoga mjeseca.

5:4 I kad do|o{e sve starje{ine Izrailjeve, uze{e Leviti kov~eg.

5:5 I preneso{e kov~eg i {ator od sastanka i sve sudove svete {to bijahu u {atoru, preneso{e sve{tenici i Leviti.

5:6 A car Solomun i sav zbor Izrailjski koji se sabra k njemu prineso{e k njemu na `rtvu ovaca i goveda toliko da se ne moga{e od mno{tva ni izbrojiti ni prora~unati.

5:7 I uneso{e sve{tenici kov~eg zavjeta Gospodnjega na mjesto njegovo, u unutra{nji dom, u svetinju nad svetinjama, pod krila heruvimima.

5:8 Jer heruvimima bijahu ra{irena krila nad mjestom gdje }e stajati kov~eg i zaklanjahu heruvimi kov~eg i poluge njegove ozgo.

5:9 I povuko{e mu poluge tako da im se krajevi vi|ahu od kov~ega na prednjoj strani svetinje nad

svetinjama, ali se napolje ne vi|ahu, i osta{e ondje do danas.

5:10 U kov~egu ne bje{e ni{ta osim dvije plo~e koje metnu Mojsije na Horivu kad Gospod u~ini zavjet sa sinovima Izrailjevijem po{to izido{e iz Misira.

5:11 A kad sve{tenici izido{e iz svetinje, jer sve{tenici koji se na|o{e osve{ta{e se ne paze}i na red,

5:12 I Leviti pjeva-i svi, koji bijahu uz Asafa i Emanu i Jedutuna, i sinovi njihovi i bra}a njihova, obu~eni u tanko platno, stajahu s kimvalima i psaltirima i s guslama s isto~ne strane oltaru, i s njima sto i dvadeset sve{tenika, koji trubljahu u trube,

5:13 I kad oni koji trubljahu u trube i koji pjevahu, slo`no jednijem glasom hvaljahu i slavljahu Gospoda, i podizahu glas uz trube i kimvale i gusle, hvale}i Gospoda da je dobar, da je dovijeka milost njegova, tada se napuni oblaka dom Gospodnji,

5:14 Te ne mogahu sve{tenici stajati da slu`e od oblaka, jer se slave Gospodnje napuni dom Bo`ji.

GLAVA 6

Tada re~e Solomun: Gospod je rekao da }e nastavati u mraku.

6:2 A ja sazidah dom tebi za stan i mjesto da u njemu nastava{ dovijeka.

6:3 I okrenuv{i se licem svojim car blagoslovi sav zbor Izrailjev, a sav zbor Izrailjev staja{e.

6:4 I re~e: blagosloven da je Gospod Bog Izrailjev, koji je govorio svojim ustima Davidu ocu mojemu i ispunio rukom svojom, govore}i:

6:5 Od onoga dana kad izvedoh narod svoj iz zemlje Misirske, ne izabrah grada me|u svijem plemenima Izrailjevijem da se sazida dom gdje bi bilo ime moje, niti izabrah ~ovjeka koji bi bio vo| narodu mojemu Izrailju,

6:6 Nego izabrah Jerusalem da u njemu bude ime moje, i izabrah Davida da bude nad narodom mojim Izrailjem.

6:7 I naumi David otac moj da sazida dom imenu Gospoda Boga Izrailjeva.

6:8 Ali Gospod re~e Davidu ocu mojemu: {to si naumio sazidati dom imenu mojemu, dobro si u~inio {to si to naumio.

6:9 Ali ne}e{ ti sazidati toga doma, nego sin tvoj koji }e iza}i iz bedara tvojih, on }e sazidati dom imenu mojemu.

6:10 I tako ispuni Gospod rije~ svoju koju je rekao, jer ustah na mjesto oca svojega Davida i sjedoh na prijesto Izrailjev, kao {to je rekao Gospod, i sazidah ovaj dom imenu Gospoda Boga Izrailjeva.

6:11 I namjestih ovdje kov~eg, u kom je zavjet Gospodnji {to je u~inio sinovima Izrailjevijem.

6:12 Po tom stade Solomun pred oltar Gospodnji pred svijem zborom Izrailjevijem, i podi`e ruke svoje.

6:13 A bje{e na~inio Solomun podno`je od mjedi i metnuo ga nasred trijema, pet lakata dugo i pet lakata {iroko, a tri lakta visoko; pa stade na nj, i kle~e na koljena pred svijem zborom Izrailjevijem, i podi`e ruke svoje k nebu.

6:14 I re~e: Gospode Bo`e Izrailjev! nema Boga takoga kakav si ti ni na nebu ni na zemlji, koji ~uva{ zavjet i milost slugama, koji hode pred tobom svijem srcem svojim;

6:15 Koji si ispunio sluzi svojemu Davidu ocu mojemu {to si mu rekao; {to si ustima svojim rekao to si rukom svojom ispunio, kao {to se vidi danas.

6:16 Sada dakle, Gospode Bo`e Izrailjev, dr`i Davidu ocu mojemu {to si mu rekao govore}i: ne}e ti nestati ~ovjeka ispred mene koji bi sjedio na prijestolu Izrailjevu, samo ako u{~uvaju sinovi tvoji put svoj hode}i po zakonu mojemu, kao {to si ti hodio preda mnom.

6:17 Sada dakle, Gospode Bo`e Izrailjev, neka se potvrdi rije~ tvoja koju si rekao sluzi svojemu Davidu.

6:18 Ali ho}e li doista Bog stanovati na zemlji? Eto, nebo, i nebesa nad nebesima ne mogu te obuhvatiti, akamoli ovaj dom {to ga sazidah.

6:19 Ali pogledaj na molitvu sluge svojega i na molbu njegovu, Gospode Bo`e moj, ~uj viku i molitvu kojom ti se danas moli sluga tvoj.

6:20 Da budu o~i tvoje otvorene nad domom ovijem danju i no}u, nad ovijem mjestom, gdje si rekao da }e{ namjestiti ime svoje, da ~uje{ molitvu kojom }e se moliti sluga tvoj na ovom mjestu.

6:21 ^uj molbe sluge svojega i naroda svojega Izrailja, kojima }e se moliti na ovom mjestu, ~uj s mjesta gdje stanuje{, s neba, ~uj i smiluj se.

6:22 Kad ko zgrije{i bli`njemu svojemu, te mu se da zakletva, da se zakune, i zakletva do|e pred tvoj oltar u ovom domu,

6:23 Ti ~uj s neba, i u~ini, i sudi slugama svojim pla}aju}i krivcu i djela njegova obra}aju}i na njegovu glavu, a pravoga pravdaju}i i pla}aju}i mu po pravdi njegovoj.

6:24 I kad se razbije pred neprijateljem narod tvoj Izrailj zato {to ti zgrije{e, pa se obrate i dadu slavu imenu tvojemu i pomole ti se i zamole te u ovom domu,

6:25 Ti ~uj s neba, i oprostí grijeh narodu svojem Izrailju, i dovedi ih opet u zemlju, koju si dao njima i ocima njihovijem.

6:26 Kad se zatvori nebo, te ne bude da`da zato {to zgrije{e tebi, pa ti se zamole na ovom mjestu i dadu slavu imenu tvojemu i od grijeha se svojega obrate, kad ih namu~i{,

6:27 Ti ~uj s neba, i oprostí grijeh slugama svojim i narodu svojemu Izrailju pokazav im put dobri kojim }e hoditi, i pusti da`d na zemlju svoju koju si dao narodu svojemu u na{ljedstvo.

6:28 Kad bude glad u zemlji, kad bude pomor, su{a ili medljika, skakavci ili gusjenice kad budu, ili ga stegne neprijatelj njegov u zemlji njegovoj vlastitoj, ili kako god zlo i kaka god bolest,

6:29 Svaku molbu i svaku molitvu, koja bude od koga god ~ovjeka ili od svega naroda tvojega Izrailja, ko pozna muku svoju i bol svoj i podigne ruke svoje u ovom domu,

6:30 Ti ~uj s neba, iz stana svojega, i oprostí i podaj svakome po putovima njegovijem, {to zna{ u srcu njegovu, jer ti sam zna{ srca sinova ~ovje~ijih;

6:31 Da te se boje hode}i putovima tvojim dokle su god `ivi na zemlji, koju si dao ocima na{im.

6:32 I inostranac koji nije od naroda tvoga Izrailja, nego do|e iz daleke zemlje imena radi tvoga velikoga i ruke tvoje krjepke i mi{ice tvoje podignute, kad do|e i pomoli se u ovom domu,

6:33 Ti ~uj s neba, iz stana svojega, i u~ini sve za {to povi~e k tebi onaj stranac, da bi poznali svi narodi na zemlji ime tvoje i bojali se tebe kao narod tvoj Izrailj, i da bi znali da je ime tvoje prizvano nad ovaj dom, koji sazidah.

6:34 Kad narod tvoj izide na vojsku na neprijatelje svoje putem kojim ga po{lje}, i pomole ti se okrenuv{i se ka gradu ovomu, koji si izabrao, i k ovomu domu, koji sam sazidao imenu tvomemu,

6:35 ^uj s neba molbu njihovu i molitvu njihovu, i dobavi im pravicu.

6:36 Kad ti zgrije{e, jer nema ~ovjeka koji ne grije{i, i razgnjeviv{i se na njih da{ ih neprijateljima, te ih zarobe i i odvedu u zemlju daljnu ili koja je blizu,

6:37 Ako se dozovu u zemlji u koju budu odvedeni u ropstvo, i obrate se i stanu ti se moliti u zemlji ropstva svojega, i reku: sagrije{ismo i zlo u~inismo i skrivismo;

6:38 I tako se obrate k tebi svijem srcem svojim i svom du{om svojom u zemlji ropstva svojega, u koju budu odvedeni u ropstvo, i pomole ti se okrenuv{i se k zemlji svojoj, koju si dao ocima njihovim, i ka gradu, koji si izabrao, i k domu, koji sam sazidao imenu tvomemu,

6:39 Tada ~uj s neba, iz stana svojega, molbu njihovu i molitvu njihovu, i dobavi im pravicu, i oprosti narodu tvomemu {to ti budu zgrije{ili.

6:40 Tako, Bo`e moj, neka budu o~i tvoje otvorene i u{i tvoje prignute na molbu u ovom mjestu.

6:41 I tako, stani, Gospode Bo`e, na po~ivali{tu svojem, ti i kov~eg sile tvoje; sve{tenici tvoji, Gospode Bo`e, neka se obuku u spasenje, i sveci tvoji neka se raduju dobru.

6:42 Gospode Bo`e, nemoj odvratiti lica svojega od pomazanika svojega; opominji se milosti obe}ane Davidu sluzi tvomemu.

GLAVA 7

A kad svr{i Solomun molitvu, si|e oganj s neba i spali `rtvu paljenicu i druge `rtve, i slave Gospodnje napuni se dom,

7:2 Te ne mogahu sve{tenici u{i u dom Gospodnji, jer se slave Gospodnje napuni dom Gospodnji.

7:3 A svi sinovi Izrailjevi vide}i gdje si|e oganj i slava Gospodnja na dom savi{e se licem k zemlji do poda i pokloni{e se i hvali{e Gospoda, jer je dobar, jer je do vijeka milost njegova.

7:4 I car i sav narod prineso{e `rtve pred Gospodom.

7:5 I prinese car Solomun na `rtvu dvadeset i dvije tisu}e volova i sto i dvadeset tisu}a ovaca, i tako posveti{e dom Bo`ji car i sav narod.

7:6 A sve{tenici stajahu na slu`bi svojoj, i Leviti sa spravama za pjesme Gospodnje {to ih bje{e na~inio car David da hvale Gospoda, jer je do vijeka milost njegova, pjesmom Davidovom koju im dade; a drugi sve{tenici trubljahu u trube prema njima, a svi sinovi Izrailjevi stajahu.

7:7 I posveti Solomun sredinu trijema koji je pred domom Gospodnjim, jer ondje prinese `rtve paljenice i pretilinu od `rtava zahvalnijeh, jer na mjedenom oltaru koji na~ini Solomun, ne mogo{e stati `rtve paljenice i dari i pretilina njihova.

7:8 U to vrijeme svetkova Solomun svetkovinu sedam dana i sav Izrailj s njim, sabor veoma velik od Emata do potoka Misirskoga.

7:9 I u osmi dan praznova{e praznik, jer posve}ivanje oltara svetkova{e sedam dana, i svetkovinu sedam dana.

7:10 A dvadeset tre}ega dana sedmoga mjeseca otpusti narod k {atorima njihovim, i bijahu radostni i veseli radi dobra {to u~ini Gospod Davidu i Solomunu i Izrailju narodu tvomemu.

7:11 I svr{i Solomun dom Gospodnji i dom carski, i bi sre}an u svemu {to bje{e naumio da na~ini u domu Gospodnjem i u domu svom.

7:12 Potom javi se Gospod Solomunu no}u i re~e mu: usli{io sam molbu tvoju i izabrao sam to mjesto da mi bude dom za `rtve.

7:13 Ako zatvorim nebo da ne bude da`da, ili ako zapovjedim skakavcima da popasu zemlju, ili ako pustim pomor na narod svoj,

7:14 I ponizi se narod moj, na koji je prizvano ime moje, i pomole se, i potra`e lice moje, i povra- ti se od zlijeh putova svojih, i ja }u tada usli{iti s neba i oprosti}u im grijeh njihov, i iscijeli}u zem- lju njihovu.

7:15 I o-i }e moje biti otvorene i u{i moje prig- nute k molitvi s toga mjesta.

7:16 Jer sada izabrah i posvetih dom taj da bude ime moje tu dovijeka; i bi}e tu o-i moje i srce mo- je vazda.

7:17 A ti ako uzide{ preda mnom kako je i{ao David otac tvoj, tvore}i sve {to sam ti zapovjedio i dr`e}i uredbe moje i zakone moje,

7:18 Utvrdi}u prijesto carstva tvojega kako sam obe}ao Davidu ocu tvojemu govore}i: ne}e ti ne- stati ~ovjeka koji bi vladao u Izrailju.

7:19 Ali ako se odvratite, i ostavite uredbe moje i zapovjesti moje, koje sam vam dao, i otidete i sta- nete slu`iti drugim bogovima i klanjati im se,

7:20 Tada }u ih istrijebiti iz zemlje svoje koju sam im dao, i ovaj dom koji sam posvetio imenu svojem odbaci}u od sebe, i u~ini}u od njega pri-u i potsmijeh me|u svijem narodima.

7:21 I dom ovaj koliko je slavan, ko god pro|e mimo nj, za~udi}e mu se i re}i }e: za{to u~ini ovo Gospod od ove zemlje i od ovoga doma?

7:22 I odgovori}e se: jer ostavi}e Gospoda Boga otaca svojih, koji ih izvede iz zemlje Misirske, i uze}e druge bogove i klanja}e im se i slu`i}e im, zato pusti na njih sve ovo zlo.

GLAVA 8

A kad pro|e dvadeset godina, u koje sazida Solomun dom Gospodnji i dom svoj,

8:2 Pogradi Solomun gradove, koje mu dade Hi- ram, i naseli onuda sinove Izrailjeve.

8:3 Potom otide Solomun na Emat Sovski, i osvoji ga.

8:4 I sazida Tadmor u pustinji i sve gradove za `itnice sazida u Ematu.

8:5 Sazida i Vet-Oron gornji i Vet-Oron donji, tvrde gradove, sa zidovima, vratima i prijevornica- ma,

8:6 I Valat i sve gradove u kojima Solomun ima}e `itnice, i gradove u kojima mu bijahu kola, i gradove u kojima bijahu konjici, i {to god Solomu- nu bi volja zidati u Jerusalmu i na Livanu i u svojoj zemlji carstva svojega.

8:7 I sav narod {to bje}e ostao od Heteja i od Amoreja i od Ferezeja i od Jeveja i od Jevuseja, koji ne bijahu od Izrailja,

8:8 Od sinova njihovijeh koji bjehu ostali iza njih u zemlji, kojih ne potr}e sinovi Izrailjevi, njih nagna Solomun da pla}aju danak do dana{njega dana.

8:9 A od sinova Izrailjevijeh, kojih ne u~ini So- lomun robovima za svoj posao, nego bijahu vojnici i poglavari nad vojvodama njegovijem, i zapovjed- nici nad kolima i konjicima njegovijem,

8:10 Od njih bija}e glavnijeh nastojnika, koje ima}e car Solomun, dvjesta i pedeset, koji upra- vljahu narodom.

8:11 I k}er faraonovu preseli Solomun iz grada Davidova u dom koji joj sazida, jer re~e: ne}e sje- djeti `ena moja u domu Davida cara Izrailjeva, jer je svet {to je do{ao u nj kov~eg Gospodnji.

8:12 Tada prino{a}e Solomun `rtve paljenice Gospodu na oltaru Gospodnjem koji na~ini pred trijemom,

8:13 [to treba}e od dana na dan prinositi po za- povijesti Mojsijevoj, u subote i na mladine i na praznike, tri puta u godini, na praznik prijesnijeh hljebova i na praznik sedmica i na praznik sjenica.

8:14 I postavi po naredbi Davida oca svojega re- dove sve{teni~ke prema slu`bi njihovoj, i Levitske prema du`nosti njihovoj, da hvale Boga i slu`e pred sve{tenicima kako treba svaki dan, i vratare po redovima njihovijem kako treba nad svakim vratima; jer taka bija}e zapovijest Davida ~ovjeka Bo`ijega.

8:15 I ne otstupi{e od zapovijesti careve za sve{tenike i Levite ni u ~em, ni za riznice.

8:16 Tako se svr{i sve djelo Solomunovo od onoga dana kad bi osnovan dom Gospodnji pa do kle ga ne dovr{i, i gotov bi dom Gospodnji.

8:17 Tada otide Solomun u Esion-Gaver i u Elot na brijegu morskom u zemlji Edomskoj.

8:18 A Hiram posla mu po svojim slugama la|e i sluge vje{te moru, i otido{e sa slugama Solomunovijem u Ofir i uze{e odande ~etiri stotine i pedeset talanata zlata i doneso{e caru Solomunu.

GLAVA 9

A carica Savska ~u glas o Solomunu, pa do|e u Jerusolim da isku{a Solomuna zagonetkama sa silnom pratnjom i s kamilama koje no{ahu mirisa i zlata vrlo mnogo i dragog kamenja; i do{a-v{i k Solomunu govori s njim o svemu {to joj bje{e u srcu.

9:2 I Solomun joj odgovori na sve rije~i njezine; ne bje{e od cara sakriveno ni{ta da joj ne bi odgovorio.

9:3 A kad carica Savska vidje mudrost Solomunu i dom koji bje{e sazi dao,

9:4 I jela na stolu njegovu, i stanove sluga njegovijeh i dvorbu dvorana njegovijeh i odijelo njihovo, i peharnike njegove, i njihovo odijelo, i njihove `rtve paljenice koje prino{ahu u domu Gospodnjem, ona do|e izvan sebe,

9:5 Pa re~e caru: istina je sve {to sam ~ula u svojoj zemlji o stvarima tvojim i o mudrosti tvojoj.

9:6 Ali ne htjeh vjerovati {to govorahu dokle ne do|em i vidim svojim o~ima; a gle, ni pola mi nije kazano o velikoj mudrosti tvojoj; nadvisio si glas koji sam slu{ala.

9:7 Blago ljudima tvojim i blago svijem slugama tvojim, koje jednako stoje pred tobom i slu{aju mudrost tvoju.

9:8 Da je blagosloven Gospod Bog tvoj, kojemu si omilio, te te posadi na prijesto svoj da caruje{ mjesto Gospoda Boga svojega; jer Bog ljubi Izrai-

lja da bi ga utvrdio do vijeka, zato im postavi tebe carem da sudi{ i dijeli{ pravicu.

9:9 Potom dade caru sto i dvadeset talanata zlata i vrlo mnogo mirisa i dragoga kamenja; nigda vi{e ne bi takvih mirisa kakve dade carica Savska caru Solomunu.

9:10 I sluge Hiramove i sluge Solomunove koje doneso{e zlata iz Ofira, dovezo{e drveta almugima i dragoga kamenja.

9:11 I na~ini car od toga drveta almugima put u dom Gospodnji i u dom carev, i gusle i psaltire za pjeva~e; nigda se prije nijesu vidjele take stvari u zemlji Judinoj.

9:12 A car Solomun dade carici Savskoj {to god za`elje i zaiska osim uzdarja za ono {to bje{e donijela caru. Potom ona otide i vrati se u zemlju svoju sa slugama svojim.

9:13 A zlata {to doho|a{e Solomunu svake godine bje{e {est stotina i {ezdeset i {est talanata,

9:14 Osim onoga {to dono{ahu trgovci i oni koji prodavahu mirise; i svi carevi arapski i glavari zemaljski dono{ahu Solomunu zlato i srebro.

9:15 I na~ini car Solomun dvjesta {titova od kovanoga zlata, {est stotina sikala kovanoga zlata daju}i na jedan {tit.

9:16 I tri stotine malijeh {titova od kovanoga zlata, daju}i trista sikala zlata na jedan {titi}. i ostavi ih car u domu od {ume Livanske.

9:17 I na~ini car velik prijesto od slonove kosti, i oblo`i ga ~istijem zlatom.

9:18 A bija{e {est basamaka u prijestola, i podno`je od zlata sastavljeno s prijestolom, i ru~ice s obje strane sjedi{ta, i dva lava stajahu pokraj ru~ica.

9:19 I dvanaest lavova staja{e na {est basamaka otud i odovud. Ne bi taki na~injen ni u kojem carstvu.

9:20 I svi sudovi iz kojih pija{e car Solomun bijahu zlatni, i svi sudovi u domu od {ume Livanske bijahu od ~istoga zlata; od srebra ne bje{e ni{ta; srebro bje{e ni{ta za vremena Solomunova.

9:21 Jer careve la|e ho|ahu u Tarsis sa slugama Hiramovijem: jedanput u tri godine vra}ahu se la|e

Tarsiske donose}i zlato i srebro, slonove kosti i majmune i paune.

9:22 Tako car Solomun bija{e ve}i od svijeh careva zemaljskih bogatstvom i mudro{u}.

9:23 I svi carevi zemaljski tra`ahu da vide Solomuna da ~uju mudrost njegovu, koju mu dade Gospod u srce.

9:24 I dono{ahu mu svi dare, sudove srebrne i sudove zlatne, i haljine i oru`je i mirise, konje i mazge svake godine,

9:25 Tako da ima{e Solomun ~etiri tisu}e staja za konje i kola, i dvanaest tisu}a konjika, koje namjesti po gradovima gdje mu bijahu kola i kod sebe u Jerusalimu.

9:26 I vlada{e nad svijem carevima od rijeke do zemlje Filistejske i do me|e Misirske.

9:27 I u~ini car, te u Jerusalimu bje{e srebra kao kamena, a kedrovijeh drva kao divljih smokava koje rastu po polju, tako mnogo.

9:28 I dovo|ahu Solomunu konje iz Misira i iz svijeh zemalja.

9:29 A ostala djela Solomunova prva i posljednja nijesu li zapisana u knjizi Natana proroka i u proro~anstvu Ahije Silomljanina i u utvari Ida vi-dioca o Jerovoamu sinu Navatovu?

9:30 A carova Solomun u Jerusalimu nad svijem Izrailjem ~etrdeset godina.

9:31 I po~inu Solomun kod otaca svojih, i pogrebo{e ga u gradu Davida oca njegovog; a na njegovom mjesto zacari se Rovoam sin njegov.

GLAVA 10

Tada otide Rovoam u Sihem, jer se ondje skupi sav Izrailj da ga zacare.

10:2 A kad ~u Jerovoam sin Navatov, koji bija{e u Misiru pobjegav onamo od cara Solomuna, vrati se Jerovoam iz Misira.

10:3 Jer posla{e, te ga dozva{e; i do|e Jerovoam i sav Izrailj i reko{e Rovoamu govore}i:

10:4 Tvoj je otac metnuo na nas te`ak jaram; nego ti sada olak{aj ljutu slu`bu oca svojega i te{ki jaram koji je metnuo na nas pa }emo ti slu`iti.

10:5 A on im re~e: do tri dana do|ite opet k meni. i narod otide.

10:6 Tada car Rovoam u~ini vije}e sa starcima koji staja{e pred Solomunom ocem njegovijem dok bija{e `iv, i re~e: kako svjetujete da odgovorim narodu?

10:7 A oni mu reko{e govore}i: ako se udobri{ narodu i ugodi{ im i odgovori{ im lijepim rije~ima, oni }e ti biti sluge svagda.

10:8 Ali on ostavi svjet {to ga svjetova{e starci, i u~ini vije}e s mladi}ima koji odrasto{e s njim i koji stajahu pred njim;

10:9 I re~e im: {ta vi svjetujete da odgovorimo narodu koji mi reko{e govore}i: olak{aj jaram koji je metnuo na nas tvoj otac.

10:10 Tada mu odgovori{e mladi}i koji odrasto{e s njim, i reko{e: ovako ka`i narodu {to ti re~e: otac je tvoj metnuo na nas te`ak jaram, nego ti nam olak{aj; ovako im reci: moj mali prst deblji je od bedara oca mojega.

10:11 Otac je moj metnuo na vas te`ak jaram, a ja }u jo{ dometnuti na va{ jaram; otac vas je moj {ibao bi~evima, a ja }u vas {ibati bodljivijem bi~evima.

10:12 A tre}i dan do|e Jerovoam i sav narod k Rovoamu kako im bje{e kazao car rekav: do|ite opet k meni do tri dana.

10:13 I car im odgovori o{tro, jer ostavi car Rovoam svjet stara~ki,

10:14 I odgovori im kako ga svjetova{e mladi}i, govore}i: moj je otac metnuo na vas te`ak jaram, a ja }u jo{ dometnuti na nj; otac vas je moj {ibao bi~evima, a ja }u bodljivijem bi~evima.

10:15 I car se oglu{i naroda, jer Bog bje{e tako uredio da bi potvrdio Gospod rije~ svoju {to je rekao preko Ahije Silomljanina Jerovoamu sinu Navatovu.

10:16 A kad vidje sav Izrailj da ih se car oglu{i, odgovori narod caru govore}i: kakav dio mi imamo s Davidom? nemamo na{ljedstva sa sinom Jesejevima. Svak u svoj {ator, Izrailju! A ti, Davide, sad gledaj svoju ku}u. Tako otide sav Izrailj u {atore svoje.

10:17 Samo nad sinovima Izrailjevijem koji `i-
vljahu po gradovima Judinijem zacari se Rovoam.

10:18 I car Rovoam posla Adorama koji bija{e
nad dankom, ali ga sinovi Izrailjevi zasu{e kame-
njem, te pogibe. Tada car Rovoam br`e sjede na
kola, te pobje`e u Jerusolim.

10:19 Tako otpade Izrailj od doma Davidova do
dana{njega dana.

GLAVA 11

A kad do|e Rovoam u Jerusolim, sazva dom
Judin i Venijaminov, sto i osamdeset tisu}a
odabranijeh vojnika, da zavoj{te na Izrailja da po-
vrate carstvo Rovoamu.

11:2 Ali do|e rije~ Gospodnja Semaji ~ovjeku
Bo`ijemu govore}i:

11:3 Ka`i Rovoamu sinu Solomunovu caru Ju-
dinu i svijem sinovima Izrailjevijem od Jude i Ve-
nijamina, i reci:

11:4 Ovako veli Gospod: ne idite i ne bijte se s
bra}om svojom, vratite se svak k svojoj ku}i, jer
sam ja naredio da tako bude. I oni poslu{a{e rije~
Gospodnju i vrati{e se i ne ido{e na Jerovoama.

11:5 I Rovoam sjede u Jerusolimu, i sazida tvrde
gradove u zemlji Judinoj;

11:6 Sazida Vitlejem i Itam i Tekuju,

11:7 I Vet-Sur i Sohot i Odolam,

11:8 I Gat i Marisu i Zif,

11:9 I Adoraim i Ahis i Aziku,

11:10 I Saraju i Ejalon i Hevron koji je u zemlji
Judinoj i Venijaminovoj tvrdi gradovi.

11:11 A kad utvrdi te gradove, namjesti u njima
zapovjednike, i staje za `ito i za ulje i za vino,

11:12 I u svakom gradu {titova i kopalja, i utvr-
di ih jako. Tako njegov bija{e Juda i Venijamin.

11:13 I sve{tenici i Leviti, koji bijahu po svemu
Izrailju, sabra{e se k njemu iz svijeh krajeva svo-
jih.

11:14 Jer ostavi{e Leviti podgra|a svoja i dosto-
janja svoja, i otido{e u Judejsku i u Jerusolim, jer
ih otjera Jerovoam i sinovi njegovi da ne vr{e slu`-
be sve{teni~ke Gospodu.

11:15 I postavi sebi sve{tenike za visine i za |a-
vole i za teoce, koje na~ini.

11:16 A za njima iz svijeh plemena Izrailjevijeh
koji upravi{e srce svoje da tra`e Gospoda Boga
Izrailjeva, do|o{e i Jerusolim da prinesu `rtvu Go-
spodu Bogu otaca svojih.

11:17 I tako utvrdi{e carstvo Judino, i ukrijepi{e
Rovoama sina Solomunova za tri godine, jer za te
tri godine ho|ahu putem Davidovijem i Solomuno-
vijem.

11:18 A Rovoam se o`eni Maeletom k}erju Jeri-
mota sina Davidova i Avihailom k}erju Esijava si-
na Jesejeva,

11:19 Koja mu rodi sinove: Jeusa i Samariju i
Zama.

11:20 A poslije nje o`eni se Mahom k}erju Ave-
salomovom, koja mu rodi Aviju i Ataja i Zivu i Se-
lomita.

11:21 A ljublja{e Rovoam Mahu k}er Avesalo-
movu ve}ma od svijeh `ena svojih i ino~a svojih;
jer ima{e osamnaest `ena i {ezdeset ino~a, i rodi
dvadeset i osam sinova i {ezdeset k}eri.

11:22 I Rovoam postavi Aviju sina Ma{ina po-
glavarom i knezom nad bra}om njegovom, jer ga
{a{e postaviti carem.

11:23 I mudro rade}i rasturi sve sinove svoje po
svijem krajevima Judinijem i Venijaminovijem, po
svijem tvrdijem gradovima, i dade im hrane izobi-
la, i dovede im mnogo `ena.

GLAVA 12

A kad Rovoam utvrdi carstvo i kad osili, osta-
vi zakon Gospodnji i sav Izrailj s njim.

12:2 A pete godine carovanja Rovoamova do|e
Sisak car Misirski na Jerusolim, jer zgrije{i{e Go-
spodu,

12:3 S tisu}u i dvije stotine kola i sa {ezdeset ti-
su}a konjika, i ne bje{e broja narodu koji do|e s
njim iz Misira, Luvejima, Suhejima i Husejima.

12:4 I uze tvrde gradove Judine i do|e do Jeru-
salima.

12:5 Tada do|e Semaja prorok k Rovoamu i knezovima Judinijem, koji se bijahu skupili u Jerusalim od Sisaka, i re-e im: ovako veli Gospod: vi ostaviste mene, zato i ja ostavljam vas u ruke Sisa-ku.

12:6 Tada se ponizi{e knezovi Izrailjevi i car i reko{e: pravedan je Gospod.

12:7 A kad ih vidje Gospod gdje se ponizi{e, do|e rije~ Gospodnja Semaji govore}i: ponizi{e se, ne}u ih potrti, nego }u im sada dati izbavljenje, i ne}e se izliti jarost moja na Jerusalim preko Sisa-ka.

12:8 Nego }e mu biti sluge da poznađu {ta je meni slu`iti, {ta li slu`iti carstvima zemaljskim.

12:9 I tako do|e Sisak car Misirski u Jerusalim i uze blago doma Gospodnjega i blago doma careva, sve to uze; uze i {titove zlatne, koje bje{e na~inio Solomun;

12:10 I na njihovo mjesto na~ini car Rovoam {titove od mjedi, i predade ih starje{inama nad stra`arima koji ~uvaju vrata domova careva.

12:11 I kad i|a{e car u dom Gospodnji dola`ahu stra`ari i no{ahu ih, a poslije ih opet ostavljahu u riznicu stra`arsku.

12:12 [to se dakle ponizi, odvrati se od njega gnjev Gospodnji, i ne zatr ga sasvijem; jer jo{ u Judi bje{e dobra.

12:13 I utvrdi se car Rovoam u Jerusalimu, i carova; jer bija{e Rovoamu ~etrdeset i jedna godina kad se zacari, i sedamdeset godina carova u Jerusalimu gradu, koji izabra Gospod izme|u svih plemena Izrailjevijeh da ondje namjesti ime svoje. A materi njegovoj bje{e ime Nama, Amonka.

12:14 Ali on ~inja{e zlo, jer ne upravi srca svojega da tra`i Gospoda.

12:15 Ali djela Rovoamova prva i po{ljednja ni jesu li zapisana u knjizi proroka Semaje i vidioca Ida, gdje se kazuju koljena a i ratovi koji bijahu jednako me|u Rovoamom i Jerovoamom?

12:16 I po~inu Rovoam kod otaca svojih, i bi pogreben u gradu Davidovu; a na njegovo se mjesto zacari Avija sin njegov.

GLAVA 13

Godine osamnaeste carovanja Jerovoamova zacari se Avija nad Judom.

13:2 Tri godine carova u Jerusalimu. Materi mu bje{e ime Mahaja, k}i Urilova iz Gavaje. A bija{e rat izme|u Avije i Jerovoama.

13:3 I Avija izide na boj s hrabrom vojskom, ~e-tiri stotine tisu}a izabranijeh vojnika; a Jerovoam uvrsta prema njemu vojsku, osam stotina tisu}a izabranijeh hrabrijeh vojnika.

13:4 I sta Avija navrh brda Semarajima u gori Jefremovoj, i re~e: ~ujte me, Jerovoame i sav Izrailju!

13:5 Ne treba{e li vam znati da je Gospod Bog Izrailjev predao Davidu carstvo nad Izrailjem do vijeka, njemu i sinovima njegovijem zavjetom oslo-ljenijem?

13:6 Ali usta Jerovoam sin Navatov, sluga Solomuna sina Davidova, i odvrt`e se od gospodara svojega.

13:7 I skupi{e se k njemu ljudi praznovi i nevaljalci, i odaprije{e se Rovoamu sinu Solomunovu, koji bija{e dijete i stra{ljljiva srca, te im se ne odaprije.

13:8 Pa vi sad velite da se oprete carstvu Gospodnjemu, koje je u ruku sinova Davidovijeh, jer vas je mnogo i imate kod sebe zlatne teoce, koje vam je na~inio Jerovoam da su vam bogovi.

13:9 Nijeste li otjerali sve{tenike Gospodnje sinove Aronove i Levite? i na~inili sebi sve{tenike kao narodi po drugim zemljama? ko god do|e da mu se posvete ruke s teletom i sa sedam ovnova, postaje sve{tenik onima koji nijesu bogovi.

13:10 Ali s nama je Gospod Bog, niti smo ga ostavili, a sve{tenici koji slu`e Gospodu jesu sinovi Aronovi, i Leviti rade svoj posao;

13:11 I pale Gospodu `rtve paljenice svako jutro i svako ve~e, i kade mirisima, i hljebovi postavljene stoje na ~istom stolu, i pale se svako ve~e `i{ci na zlatnom svijetnjaku; jer dr`imo {to je Gospod Bog na{ naredio, a vi ga ostaviste,

13:12 Zato evo s nama je naprijed Bog i sve{tenici njegovi i trube glasne da trube protivu vas. Sinovi Izrailjevi, ne vojujte na Gospoda Boga otaca svojih, jer ne}ete biti sre}ni.

13:13 Ali Jerovoam zavede zasjedu da im za|u za le|a, i tako Judejcima bijahu sprijed jedni a s le|a zasjeda.

13:14 I kad se obazre{e Judejci, a to boj i sprijed i sastrag, te povika{e ka Gospodu a sve{tenici za-trubi{e u trube.

13:15 I narod Judin opet povika, i kad vika{e narod Judin, razbi Bog Jerovoama i svega Izrailja pred Avijom i Judom.

13:16 I pobjego{e sinovi Izrailjevi od Jude, i dade ih Bog njima u ruke.

13:17 I pobi ih ljuto Avija i narod njegov, i pade od Izrailja pobijenijeh pet stotina tisu}a odabrani-jeh ljudi.

13:18 Tako bi{e pokoreni sinovi Izrailjevi u to vrijeme, a sinovi Judini osili{e, jer se pouzda{e u Gospoda Boga otaca svojih.

13:19 I Avija potjera Jerovoama, i uze mu gradove Vetilj i sela njegova, i Jesanu i sela njezina, i Efron i sela njegova.

13:20 I Jerovoam se vi{e ne oporavi za `ivota Avijina; i udari ga Gospod te umrije.

13:21 A Avija utvrdi se, i uze ~etrnaest `ena, i rodi dvadeset dva sina i {esnaest k}eri.

13:22 A ostala djela Avijina i putovi njegovi i besjede njegove zapisane su u knjizi proroka Ida.

GLAVA 14

A kad po~inu Avija kod otaca svojih i pogrebo{e ga u gradu Davidovu, zacari se na njegovo mjesto Asa sin njegov. Za njegova vremena po~inu zemlja deset godina.

14:2 I ~inja{e Asa {to je dobro i pravo pred Gospodom Bogom njegovijem.

14:3 Jer obori oltare tu|e i visine, i izlomi likove njihove i isje~e lugove njihove.

14:4 I zapovjedi sinovima Judinijem da tra`e Gospoda Boga otaca svojih i da izvr{uju zakon i zapovijest njegovu.

14:5 Obori po svijem gradovima Judinijem visine i sun~ane likove, i po~inu carstvo za njegova vremena.

14:6 I sazida tvrde gradove u zemlji Judinoj, jer zemlja bija{e u miru, niti bje{e rata s njim onijeh godina, jer mu Gospod dade mir.

14:7 I re~e Judi: da sazidamo ove gradove i da ih opa{emo zidom i kulama i vratima i prijevornicama, dok je zemlja na{a; jer tra`imo Gospoda Boga svojega, tra`ismo ga i dade nam mir otvuda. I tako zida{e, i bi{e sre}ni.

14:8 I ima{e Asa vojske trista tisu}a od Jude sa {titovima i kopljima, i od Venijamina dvjesta i osamdeset tisu}a sa {titovima i lukovima. Svi bijahu hrabri vojnici.

14:9 I izide iz njih Zara Etiopljanin s tisu}u tisu}a vojske i s trista kola, i do|e do Marise.

14:10 I Asa izide preda nj; i uvrsti{e se vojske u dolini Sefati kod Marise.

14:11 I zavapi Asa ka Gospodu Bogu svojemu govore}i: Gospode, tebi je ni{ta pomo}i mno`ini ili nejakomu; pomози nam, Gospode Bo`e na{, jer se u te uzdamo, i u tvoje ime do|osmo na ovo mno{tvo. Gospode, ti si Bog na{, ne daj da mo`e {to na te ~ovjek.

14:12 I razbi Gospod Etiopljane pred Asom i pred Judom, i pobjego{e Etiopljani.

14:13 I tjera ih Asa i narod koji bija{e s njim dori do Gerara. i popada{e Etiopljani da ih ni jedan ne osta `iv, jer se satr{e pred Gospodom i pred voj-skom njegovom; i oni odneso{e plijen velik veoma.

14:14 I pobi{e sve gradove oko Gerara, jer do|e na njih strah Gospodnji, i oplijeni{e sve one gradove, jer bija{e u njima mnogo plijena.

14:15 Pobi{e i po stanovima pastirskim ljude, i odvedo{e mnogo ovaca i kamila; i vrati{e se u Jerusalim.

GLAVA 15

Tada duh Bo`ji do|e na Azariju sina Odidova;
 15:2 Te otide pred Asu i re~e mu: ~ujte me, Aso i sve pleme Judino i Venijaminovo; Gospod je s vama, jer ste vi s njim; i ako ga ustra`ite, na}i }e-te ga; ako li ga ostavite, i on }e vas ostaviti.

15:3 Dugo je Izrailj bez pravoga Boga i bez sve-
 {tenika u~itelja, i bez zakona.

15:4 A da su se u nevolji svojoj obratili ka Go-
 spodu Bogu Izrailjevu i tra`ili ga, na}li bi ga.

15:5 Ali u ovo vrijeme ne mo`e se na miru odla-
 ziti ni dolaziti; jer je nemir velik me|u svijem sta-
 novnicima zemaljskim;

15:6 I potiru narod jedan drugi, i gradovi jedan
 drugi, jer ih Bog smete svakojakim nevoljama.

15:7 Zato vi budite hrabri i nemojte da vam klo-
 nu ruke, jer ima plata za va{ trud.

15:8 A kad ~u Asa te rije~i i proro{tvo proroka
 Odida, ohrabri se, i istrijebi gadne bogove iz sve
 zemlje Judine i Venijaminove i iz gradova koje
 bje{e uzeo u gori Jefremovoj, i ponovi oltar Go-
 spodnji koji bija{e pred trijemom Gospodnjim.

15:9 Potom sazva sve pleme Judino i Venijami-
 novo i do{ljake koji bijahu kod njih od Jefrema i
 Manasije i Simeuna, jer ih mnogo prebje`e k nje-
 mu iz naroda Izrailjeva kad vidje{e da je Gospod
 Bog njegov s njim.

15:10 I iskupi{e se u Jerusolim tre}ega mjeseca
 petnaeste godine carovanja Asina.

15:11 I u onaj dan prineso{e Gospodu `rtve od
 plijena koji dogna{e, sedam stotina volova i sedam
 tisu}a ovaca.

15:12 I uhvati{e vjeru da tra`e Gospoda Boga
 otaca svojih svijem srcem svojim i svom du{om
 svojom;

15:13 A ko god ne bi tra`io Gospoda Boga Izra-
 iljeva, da se pogubi, bio mali ili veliki, ~ovjek ili
 `ena.

15:14 I zakle{e se Gospodu glasom velikim i uz
 klikovanje i uz trube i rogove.

15:15 I radova{e se sav narod Judin radi te za-
 kletve, jer iz svega srca svojega zakle{e se, i od sve

volje svoje tra`i{e ga i na|o{e ga; i Gospod im da-
 de mir otkuda.

15:16 Jo{te i Mahu mater svoju svr`e Asa s vla-
 sti, jer bje{e na~inila u lugu idola; i Asa obali idola
 njezina i izlomi ga i sa`e`e na potoku Kedronu.

15:17 Ali visine ne bi{e oborene u Izrailju, ali
 srce Asino bje{e pravo svega vijeka njegovoga.

15:18 I unese u dom Bo`ji {to bje{e posvetio
 otac njegov i {to bje{e sam posvetio, srebro i zlato
 i sudove.

15:19 I ne bi rata od trideset pete godine carova-
 nja Asina.

GLAVA 16

Godine trideset {este carovanja Asina izide
 Vasa car Izrailjev na Judu, i stade zidati Ra-
 mu da ne da nikomu oti}i k Asi caru Judinu ni od
 njega do}i.

16:2 Tada uze Asa srebro i zlato iz riznica doma
 Gospodnjega i doma careva, i posla Ven-Adadu
 caru Sirskom, koji `ivlja{e u Damasku, i poru~i:

16:3 Vjera je izme|u mene i tebe, izme|u oca
 mojega i oca tvojega, evo {aljem ti srebra i zlata,
 hajde pokvari vjeru koju ima{ sa Vasom carem
 Izrailjevijem, eda bi oti{ao od mene.

16:4 I poslu{a Ven-Adad cara Asu, i posla voj-
 vode svoje na gradove Izrailjeve, i osvoji{e Ijon i
 Dan i Avel-Majim i sve gradove Neftalimove u ko-
 jima bijahu `itnice.

16:5 A kad Vasa to ~u, presta zidati Ramu i
 ostavi djelo svoje.

16:6 Tada car Asa uze sav narod Judin, te odne-
 so{e kamenje iz Rame i drvo, ~im zida{e Vasa, i od
 njega sazida Gavaju i Mispu.

16:7 A u to vrijeme do|e Ananije vidjelac k Asi
 caru Judinu i re~e mu: {to si se pouzdao u cara Sir-
 skoga a nijesi se pouzdao u Gospoda Boga svoje-
 ga, zato se vojska cara Sirskoga izma~e iz tvojih
 ruku.

16:8 Nijesu li Etiopljani i Luveji imali velike
 vojske s vrlo mnogo kola i konjika? pa kad si se
 pouzdao u Gospoda, dade ti ih u ruke.

16:9 Jer o~i Gospodnje gledaju po svoj zemlji da bi pokazivao silu svoju prema onima kojima je srce cijelo prema njemu. Ludo si u tom radio; zato }e otsele biti ratovi na te.

16:10 Tada se Asa razgnjevi na proroka, i vr`e ga u tamnicu, jer se rasrdi na nj za to; i potla~i Asa neke iz naroda u to vrijeme.

16:11 Ali gle djela Asina, prva i po{ljednja, eno zapisana su u knjizi o carevima Judinijem i Izraeljevijem.

16:12 I razbolje se Asa trideset devete godine carovanja svojega od nogu, i bolest njegova bi vrlo te{kka, ali ni u bolesti svojoj ne tra`i Gospoda nego ljekare.

16:13 I tako po~inu Asa kod otaca svojih, i umrije ~etrdeset prve godine carovanja svojega.

16:14 I pogrebo{e ga u grobu njegovu, koji iskopu sebi u gradu Davidovu, i metnu{e ga na postelju koju bje{e napunio mirisavijeh stvari i masti zgotovljenijeh vje{tinom apotekarskom, i spali{e mu ih vrlo mnogo.

GLAVA 17

Tada se zacari Josafat sin njegov na njegovo mjesto, i ukrijepi se na Izraelja.

17:2 I ponamje{ta vojsku po svijem tvrdijem gradovima Judinijem, i ponamje{ta stra`e po zemlji Judinoj i po gradovima Jefremovijem, koje zadobi Asa otac njegov.

17:3 I bija{e Gospod s Josafatom, jer ho|a{e prvijem putovima Davida oca svojega i ne tra`a{e Vala.

17:4 Nego Boga oca svojega tra`a{e i po zapovijestima njegovijem ho|a{e, i ne ~inja{e kao sinovi Izraeljevi.

17:5 Zato utvrdi Gospod carstvo u ruci njegovoj, i sav narod Judin dava{e dare Josafatu, te ima{e veliko blago i slavu.

17:6 I srce se njegovo oslobodi na putovima Gospodnjim, te jo{ obori visine i lugove u Judeji.

17:7 I tre}e godine svoga carovanja posla knezove svoje Ven Aila i Ovadiju i Zahariju i Natanaila i Miheju da u~e po gradovima Judinijem;

17:8 I s njima Levite: Semaju i Nataniju i Zevadiju i Asaila i Semiramota i Jonatana i Adoniju i Toviju i Tov-Adoniju, Levite, i s njima Elisamu i Jorama sve{tenike.

17:9 I u~ahu po Judeji imaju}i pri sebi knjigu zakona Gospodnjega, i proho|ahu sve gradove Judine u~e}i narod.

17:10 I do|e strah Gospodnji na sva carstva po zemljama oko Jude, te ne vojeva{e na Josafata.

17:11 I sami Filisteji dono{ahu Josafatu dare i danak u novcu; i Arapi dogonjahu mu stoku, po sedam tisu}a i sedam stotina ovnova i po sedam tisu}a i sedam stotina jaraca.

17:12 Tako napredova{e Josafat i podi`e se veoma; i sazida u Judeji kule i gradove za `itnice.

17:13 I ima{e mnogo dobra po gradovima Judinijem, i vojnika, hrabrijih junaka u Jerusalmu.

17:14 A ovo je broj njihov po domovima otaca njihovijeh; od Jude tisu}nici: Adna vojvoda, s kojim bija{e tri stotine tisu}a hrabrijih junaka.

17:15 A za njim Joanam vojvoda, s kojim bija{e dvjesta osamdeset tisu}a;

17:16 A za njim Amasija sin Zihrijevi, koji se dragovoljno dade Gospodu, i s kim bija{e dvjesta tisu}a hrabrijih junaka.

17:17 A od Venijamina: hrabri junak Elijada, s kojim bija{e dvjesta tisu}a naoru`anijeh lukom i {titom;

17:18 A za njim Jozavad, s kojim bija{e sto i osamdeset tisu}a naoru`anijeh za boj.

17:19 Ovi slu`ahu caru osim onijeh koje ponamje{ta car po tvrdijem gradovima u svoj zemlji Judinoj.

GLAVA 18

IJosafat imaju}i veliko blago i slavu oprijatelji se s Ahavom.

18:2 I poslije nekoliko godina otide k Ahavu u Samariju; i nakla mu Ahav mnogo ovaca i volova i

narodu koji bija{e s njim, i nagovara{e ga da po|e na Ramot Galadski.

18:3 I re~e Ahav car Izrailjev Josafatu caru Judinu: ho}e{ li i}i sa mnom na Ramot Galadski? A on re~e: ja kao ti, narod moj kao tvoj narod; ho}emo s tobom na vojsku.

18:4 Jo{ re~e Josafat caru Izrailjevu: pitaj danas {ta }e Gospod re}i.

18:5 Tada sazva car Izrailjev proroke svoje, ~eti-ri stotine ljudi, i re~e im: ho}emo li i}i na vojsku na Ramot Galadski, ili }u se okaniti? A oni reko{e: idi, jer }e ga Gospod dati u ruke caru.

18:6 A Josafat re~e: ima li tu jo{ koji prorok Gospodnji da ga pitamo?

18:7 A car re~e Josafatu: ima jo{ jedan ~ovjek preko kojeg bismo mogli upitati Gospoda; ali ja mrzim na nj, jer mi ne prori~e dobra nego svagda zlo; to je Miheja sin Jemlin. A Josafat re~e: neka car ne govori tako.

18:8 Tada car Izrailjev dozva jednoga dvorani-
na, i re~e mu: br`e dovedi Miheju sina Jemlina.

18:9 A car Izrailjev i Josafat car Judin sje|ahu svaki na svom prijestolu obu~eni u carske haljine, sje|ahu na poljani kod vrata Samarijskih, i svi proroci prorokovahu pred njima.

18:10 I Sedekija sin Hananin na~ini sebi gvozdene rogove, i re~e: ovako veli Gospod: ovijem }e{ biti Sirce dokle ih ne istrijebi{.

18:11 Tako i svi proroci prorokovahu govore}i: idi na Ramot Galadski, i bi}e{ sre}an, jer }e ga Gospod predati caru u ruke.

18:12 A poslanik koji otide da dozove Miheju re~e mu govore}i: evo proroci prori~u svi jednjem glasom dobro caru; neka i tvoja rije~ bude kao njihova, i govori dobro.

18:13 A Miheja re~e: tako da je `iv Gospod, govori}u ono {to re~e Bog moj.

18:14 I kad do|e k caru, re~e mu car: Miheja! ho}emo li i}i na vojsku na Ramot Galadski, ili }u se okaniti? A on re~e: idite, bi}ete sre}ni, i da}e vam se u ruke.

18:15 A car mu re~e: koliko }u te puta zaklanjati da mi ne govori{ nego istinu u ime Gospodnje?

18:16 Tada re~e: vidio sam sav narod Izrailjev razasut po planinama kao ovce koje nemaju pastira, jer re~e Gospod: ovi nemaju gospodara, neka se vrate svak svojoj ku}i s mirom.

18:17 Tada re~e car Izrailjev Josafatu: nijesam li ti rekao da mi ne}e prorokovati dobra nego zlo?

18:18 A Miheja re~e: zato ~ujte rije~ Gospodnju: vidjeh Gospoda gdje sjedi na prijestolu svom, a sva vojska nebeska staja{e mu s desne i s lijeve strane;

18:19 I Gospod re~e: ko }e prevariti Ahava cara Izrailjeva da otide i padne kod Ramota Galadskog? Jo{ re~e: jedan re~e ovo a drugi ono.

18:20 Tada izide jedan duh, i stav{i pred Gospoda re~e: ja }u ga prevariti. A Gospod mu re~e: kako?

18:21 Odgovori: izi}i }u i bi}u la`ljiv duh u ustima svijeh proroka njegovijeh. A Gospod mu re~e: prevari}e{ ga i nadvlada}e{, idi u~ini tako.

18:22 Zato sada eto, Gospod je metnuo la`ljiv duh u usta tijem prorocima tvojim; a Gospod je izrekao zlo po te.

18:23 Tada pristupi Sedekija sin Hananin, i udari Miheju po obrazu govore}i: kojim je putem oti-
{ao duh Gospodnji od mene da govori s tobom?

18:24 A Miheja mu re~e: eto, vidje}e{ u onaj dan kad otide{ u najtajniju klijet da se sakrije{.

18:25 Tada car Izrailjev re~e: uhvatite Miheju, i odvedite ga k Amonu zapovjedniku gradskom i k Joasu sinu carevu.

18:26 I recite im: ovako veli car: metnite ovoga u tamnicu, a dajte mu po malo hljeba i po malo vode dokle se ne vratim u miru.

18:27 A Miheja re~e: ako se vrati{ u miru, nije Gospod govorio preko mene. Jo{ re~e: ~ujte svi narodi.

18:28 I otide car Izrailjev s Josafatom carem Judinijem na Ramot Galadski.

18:29 I re~e car Izrailjev Josafatu: ja }u se preobu}i kad po|em u boj, a ti obuci svoje odijelo. I preobu~e se car Izrailjev, i otido{e u boj.

18:30 A car Sirski zapovjedi vojvodama od kola svojih govore}i: ne udarajte ni na maloga ni na velikoga, nego na sama cara Izrailjeva.

18:31 A kad vojvode od kola vidje}e Josafata, reko}e: to je car Izrailjev. I okrenu}e se na nj da ga udare. Ali Josafat povika, i Gospod mu pomo`e, i odvrati ih Bog od njega.

18:32 Jer vidjev}i vojvode od kola da nije car Izrailjev, otstupi}e od njega.

18:33 A jedan zastrijeli iz luka nagonom i ustrijeli cara Izrailjeva gdje spu~a oklop. A on re~e svojemu voza-u: savij rukom svojom i izvezi me iz boja, jer sam ranjen.

18:34 I boj bi `estok onoga dana, a car Izrailjev zaosta na kolima svojim prema Sircima do ve~era, i umrije o sun~anom zahodu.

GLAVA 19

A kad se Josafat car Judin vra}a}e s mirom ku}i svojoj u Jerusolim,

19:2 Izide preda nj Juj sin Ananijev, vidjelac, i re~e Josafatu: bezbo`niku li poma`e}, i one koji mrze na Gospoda ljubi}? Zato se podigao na te gnjev Gospodnji.

19:3 Ali se na}lo dobro na tebi {to si istrijebio lugove iz zemlje i {to si upravio srce svoje da tra`i} Boga.

19:4 Potom Josafat sje|a}e u Jerusalimu, i opet pro|e po narodu od Virsaveje do gore Jefremove, i povrati ih ka Gospodu Bogu otaca njegovijeh.

19:5 I postavi sudije u zemlji po svijem tvrdijem gradovima Judinijem, u svakom gradu.

19:6 I re~e sudijama: gledajte {ta }ete raditi, jer ne}ete suditi za ~ovjeka nego za Gospoda, koji je s vama kad sudite.

19:7 Zato neka bude strah Gospodnji u vama; pazite i radite, jer u Gospoda Boga na}ega nema nepravde, niti gleda ko je ko, niti prima poklona.

19:8 Tako|er u Jerusalimu postavi Josafat od Levita i sve}tenika i glavara domova ota-kih u Izrailju za sudove Gospodnje i za raspred; jer dola`ahu opet u Jerusolim.

19:9 I zapovjedi im govore}i: tako radite u strahu Gospodnjem, vjerno i cijela srca.

19:10 I u svakoj parnici koja do|e k vama od bra}e va}e {to sjede po gradovima svojim, da rasudite izme|u krvi i krvi, izme|u zakona i zapovijesti, izme|u uredaba i sudova, obavijestite ih da ne bi grije}ili Gospodu, da ne bi do}ao gnjev njegov na vas i na bra}u va}u; tako ~inite, te ne}ete zgrije}iti.

19:11 I evo, Amarija poglavar sve}teniki bi}e nad vama u svijem poslovima Gospodnjim, a Zavidija sin Ismailov vo|doma Judina u svijem poslovima carskim; tako|er Leviti upravitelji bi}e uz vas. Budite slobodni, i radite, i Gospod }e biti s dobrijem.

GLAVA 20

A poslije toga sinovi Moavovi i sinovi Amonovi i s njima koji `ive me|u sinovima Amonovijem, do|o}e da vojuju na Josafata.

20:2 I do|o}e te javi}e Josafatu govore}i: ide na te veliko mno{tvo ispreko mora, iz Sirije; i eno ih u Asason-Tamaru, a to je En-Gad.

20:3 A Josafat se upla}i, i obrati lice svoje da tra`i Gospoda, i oglasi post po svoj zemlji Judinoj.

20:4 I skupi}e se svi sinovi Judini da tra`e Gospoda, i iz svih gradova Judinijeh do|o}e da tra`e Gospoda.

20:5 Tada stade Josafat u zboru Judinu i Jerusolimskom u domu Gospodnjem pred trijemom novijem,

20:6 I re~e: Gospode Bo`e otaca na}ih! nijesi li ti Bog na nebu i vlada} svijem carstvima narodnijem? Nije li u tvojoj ruci mo} i sila da ti niko ne mo`e odoljeti?

20:7 Nijesi li ti, Bo`e na}, odagnao stanovnike ove zemlje ispred naroda svojega Izrailja, i dao je navijek sjemenu Avrama prijatelja svojega?

20:8 Te se naseli}e u njoj, i sagra}e ti u njoj svetinju za ime tvoje govore}i:

20:9 Kad nas zadesi kako zlo, ma~ osvetni ili pomor ili glad, sta}emo pred ovijem domom i pred

tobom, jer je ime tvoje u ovom domu, i vapi}emo tebi u nevolji svojoj, usli{i i izbavi.

20:10 A sad evo, sinovi Amonovi i Moavovi i oni iz gore Sira, kroz koje nijesi dao sinovima Izrailjevijem pro}i kad i |ahu iz zemlje Misirske, nego ih obido{e i ne istrijebi{e;

20:11 A evo, oni nam vra}aju do{av{i da nas istjeraju iz na{ljedstva tvojega, koje si nam predao.

20:12 Bo`e na{, zar im ne}e{ suditi? jer u nama nema snage da se opremo tome mno{tvu velikom, koje ide na nas, niti znamo {to bismo ~inili, nego su o-i na{e uprte u te.

20:13 A svi sinovi Judini stajahu pred Gospodom i djeca njihova, `ene njihove i sinovi njihovi.

20:14 Tada si|e duh Gospodnji usred zbora na Jazila sina Zaharije sina Venaje sina Jeila sina Matanijina, Levita izme|u sinova Asafovijeh,

20:15 I re~e: slu{ajte, svi sinovi Judini i Jerusalmijani, i ti care Josafate, ovako vam veli Gospod: ne bojte se i ne pla{ite se toga mno{tva velikoga, jer nije va{ rat nego Bo`ji.

20:16 Sjutra izidite na njih; oni }e po}i uz brdo Zis, i na}i }ete ih nakraj potoka prema pustinji Jeruilu.

20:17 Ne treba vi da se bijete u ovom boju; postavite se, stojte pa gledajte kako }e vas izbaviti Gospod, Judo i Jeruslime! ne bojte se i ne pla{ite se, sjutra izidite pred njih, i Gospod }e biti s vama.

20:18 Tada se Josafat savi licem k zemlji, i svi Judejci i Jerusalmijani pado{e pred Gospodom, i pokloni{e se Gospodu.

20:19 A Leviti od sinova Katovijeh i sinova Korejevih usta{e, te hvali{e Gospoda Boga Izrailjeva glasom veoma visokim.

20:20 A ujutru ustav{i rano izido{e u pustinju Tekujsku; a kad izla`ahu, stade Josafat i re~e: ~ujte me, Judejci i Jerusalmijani: vjerujte Gospodu Bogu svojemu i bi}ete jaki, vjerujte prorocima njegovijem i bi}ete sre}ni.

20:21 I tako dogovoriv se s narodom postavi pjeva-e Gospodnje da hvale svetu krasotu idu}i pred vojskom i govore}i: hvalite Gospoda, jer je dovijeka milost njegova.

20:22 A kad po~e{e pjesmu i hvalu, obrati Gospod zasjedu na sinove Amonove i sinove Moavove i na one iz gore Sira, koji izido{e na Judu, te se razbi{e.

20:23 Jer sinovi Amonovi i sinovi Moavovi usta{e na one iz gore Sira da ih pobiju i potru; i kad pobi{e one iz gore Sira, udari{e jedni na druge, te se potr{e.

20:24 A kad Juda do|e do stra`are prema pustinji, i pogleda na mno{tvo, a to mrtva tjelesa le`e po zemlji, i nijedan ne bje{e ostao `iv.

20:25 Zato do|e Josafat sa narodom svojim da pokupi plijen; i na|o{e kod njih mnogo blaga i dragocjenijeh nakita na mrtvacima, i naplijeni{e da ve} ne mogo{e nositi; tri dana kupi{e plijen, jer ga bje{e mnogo.

20:26 A ~etvrti dan skupi{e se u dolini blagoslovnoj, jer ondje blagoslovi{e Gospoda; zato se prozva mjesto Dolina Blagoslovna do danas.

20:27 Potom okrenu{e svi Judejci i Jerusalmijani i Josafat pred njima da se vrate u Jerusalm s veseljem, jer ih oveseli Gospod neprijateljima njihovijem.

20:28 I do|o{e u Jerusalm sa psaltirima i guslama i trubama u dom Gospodnji.

20:29 I strah Bo`ji do|e na sva carstva zemaljska kad ~u{e da je Gospod vojevao na neprijatelje Izrailjeve.

20:30 I tako se smiri carstvo Josafatovo, jer mu Bog njegov dade mir otsvuda.

20:31 I carova{e Josafat nad Judom; trideset i pet godina bija{e mu kad po~e carovati; i carova dvadeset i pet godina u Jerusalmu. Materi mu bje{e ime Azuva, k}i Silejeva.

20:32 I ho|a{e putem oca svojega Ase, niti za|e s njega, ~ine}i {to je pravo pred Gospodom.

20:33 Ali visine ne bi{e oborene, jer jo{ ne bje{e narod upravio srca svojega k Bogu otaca svojih.

20:34 A ostala djela Josafatova prva i po{ljednja, eno zapisana su u knjizi Juja sina Ananijeva, koje je stavljena u knjigu o carevima Izrailjevijem.

20:35 Potom zdru`i se Josafat car Judin s Ohozijom carem Izrailjevijem, koji ~inja{e bezakonje.

20:36 A zdru`i se s njim zato da na-ine la|e da idu u Tarsis; i na-ini{e la|e u Esion-Gaveru.

20:37 Tada prorokova Elijezer sin Dodavin iz Marise za Josafata govore{i: {to si se zdru`io s Ohozijom, zato Gospod razmetnu djela tvoja. I razbi{e se la|e i ne mogo{e i}i u Tarsis.

GLAVA 21

Potom po~inu Josafat kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davidovu; a na njegovo se mjesto zacari Joram sin njegov.

21:2 A bra}a mu, sinovi Josafatovi, bijahu: Azarija i Jehilo i Zaharija i Azarija i Mihailo i Sefatija; ti svi bijahu sinovi Josafata cara Izrailjeva.

21:3 I otac im dade velike darove, srebra i zlata i zaklada s tvrdijem gradovima u zemlji Judinoj; carstvo pak dade Joram, jer bje{e prvenac.

21:4 A Joram stupiv na carstvo oca svojega i utvrdiv se, pobi svu bra}u svoju ma~em i neke knezove Izrailjeve.

21:5 Ima{e Joram trideset i dvije godine kad se zacari, i carova osam godina u Jerusalimu.

21:6 I ho|a{e putem careva Izrailjevih, kao {to ~inja{e dom Ahavov, jer se o`eni k}erju Ahavovom; i ~inja{e {to je zlo pred Gospodom.

21:7 Ali Gospod ne htje zatrti doma Davidova radi zavjeta koji u-ini s Davidom i {to mu bje{e rekao da }e dati vidjelo njemu i sinovima njegovim uvijek.

21:8 Za njegova vremena odvr`e se Edom da ne bude pod Judom, i postavi{e sebi cara.

21:9 Zato otide Joram s vojvodama svojim i sa svijem kolima svojim; i usta no}u, te pobi Edomce koji ga bijahu opkolili, i zapovjednike od kola.

21:10 Ipak se odvrgo{e Edomci da ne budu pod Judom do danas. U isto vrijeme odvr`e se Livna da ne bude pod njim, jer ostavi Gospoda Boga otaca svojih.

21:11 Jo{ i visine na-ini po brdima Judinijem, i navede na preljubu Jerusallimljane i prelasti Judu.

21:12 Tada mu do|e knjiga od Ilije proroka, gdje mu govora{e: ovako veli Gospod Bog Davida

oca tvojega: {to nijesi hodio putovima Josafata oca svojega i putovima Ase cara Judina,

21:13 Nego si hodio putem careva Izrailjevijeh i i naveo si na preljubu Judu i Jerusallimljane, kao {to je dom Ahavov naveo na preljubu Izrailja, i jo{ si pobio bra}u svoju, dom oca svojega, bolje od sebe,

21:14 Evo, Gospod }e udariti velikim zlom narod tvoj i sinove tvoje i `ene tvoje i sve {to ima{.

21:15 I ti }e{ bolovati te{ko, od bolesti u crijevima, da }e ti crijeva iza}i od bolesti, koja }e trajati dvije godine.

21:16 I tako podi`e Gospod na Jorama duh Filištejima i Arapima koji `ive od Etiopljana.

21:17 I oni do{av{i na zemlju Judinu prodrije{e u nju, i odneso{e sve blago {to se na|e u domu carevu, i sinove njegove i `ene njegove, da mu ne osta nijedan sin osim Joahaza najmla|ega sina njegova.

21:18 I poslije svega toga udari ga Gospod bole{u u crijevima, kojoj ne bje{e lijeka.

21:19 I dan po dan prola`a{e, i kad se navr{i{e dvije godine, izido{e mu crijeva s bole{u i umrije od te{kih bolova, i narod mu ne pali mirisa kao {to je ~inio ocima njegovijem.

21:20 Ima{e trideset i dvije godine kad po~e carovati, i carova osam godina u Jerusalimu, i preminu da niko ne za`ali za njim; i pogrebo{e ga u gradu Davidovu, ali ne u grobu carskom.

GLAVA 22

A Jerusallimljani zacari{e na njegovo mjesto Ohoziju najmla|eg sina njegova, jer starije sve pobi ~eta koja do|e s Arapima u oko; i tako Ohozija sin Joramov posta car Judin.

22:2 Ima{e Ohozija ~etrdeset i dvije godine kad po~e carovati, i carova godinu dana u Jerusalimu. Materi mu bje{e ime Gotolija, k}i Amrijeva.

22:3 I on ho|a{e putovima doma Ahavova, jer ga mati nagovara{e na zla djela.

22:4 I ~inja{e }to je zlo pred Gospodom kao dom Ahavov; jer mu oni bijahu savjetnici po smrti oca njegova na pogibao njegovu.

22:5 I po njihovu svjetu hode}i izide s Joramom sinom Ahavovijem carem Izrailjevijem na vojsku na Azaila cara Sirskoga u Ramot Galadski; i ondje Sirci rani{e Jorama.

22:6 A on se vrati da se lije~i u Jezraelu od rana koje mu zada{e u Rami, kad se bija{e s Azailom carem Sirskim. A Azarija sin Joramov car Judin do|e u Jezrael da vidi Jorama sina Ahavova, jer bija{e bolestan.

22:7 Ali bija{e od Boga na propast Ohoziji }to do|e k Joram; jer do{av otide s Joramom na Juja sina Nimsijina, kojega Gospod pomaza da istrijebi dom Ahavov.

22:8 Jer kad Juj izvr{iva{e osvetu na domu Ahavovu, na|e knezove Judine i sinove bra}e Ohozijine, koji slu`ahu Ohoziji, i pogubi ih.

22:9 Potom potra`i Ohoziju, i uhvati{e ga kad se krija{e u Samariji, i dovedav{i ga k Juju pogubi{e ga, i pogrebo{e ga; jer reko{e: sin je Josafata koji je tra`io Gospoda svijem srcem svojim. I tako ne bi nikoga od doma Ohozijina koji bi mogao biti car.

22:10 Zato Gotolija mati Ohozijina vidjev{i da joj sin pogibe, usta i pobi sve carsko sjeme doma Judina.

22:11 Ali Josaveta k}i careva uze Joasa sina Ohozijina i ukrade ga izme|u sinova carevijeh, koje ubijahu; i sakri ga s dojkinjom njegovom u lo`nicu. I tako Josaveta k}i cara Jorama `ena Jodaja sve{tenika sakri ga od Gotolije, jer bija{e sestra Ohozijina, te ga ne ubi.

22:12 I bija{e s njima sakriven u domu Bo`ijem }est godina; a Gotolija carova{e u zemlji.

GLAVA 23

A sedme godine oslobodi se Jodaj, i uze k sebi stotnike Azariju sina Jeroamova i Ismaila si-

na Joananova i Azariju sina Ovidova i Masiju sina Adajeva i Elisafata sina Zihrijeva, i uhvati vjeru s njima,

23:2 Te prolaze}i zemlju Judinu sabra{e Levite iz svih gradova Judinijeh i glavare porodica otakijeh u Izrailju, i do|o{e u Jerusalem.

23:3 I sav zbor u~ini vjeru u domu Bo`ijem s carem; i Jodaj im re~e: evo, sin }e carev carovati, kao }to je rekao Gospod za sinove Davidove.

23:4 Ovo u~inite: tre}ina vas koji dolazite u subotu izme|u sve{tenika i Levita neka budu vratari na pragu;

23:5 A druga tre}ina neka bude u carskom dvoru; a ostala tre}ina na vratima od temelja, a sav narod u trijemovima doma Gospodnjega.

23:6 Niko da ne ulazi u dom Gospodnji osim sve{tenika i onijeh Levita koji slu`e; oni neka ulaze, jer su posve}eni, a sav narod neka ~ini ono }to je Gospod zapovjedio da ~ini.

23:7 I Leviti neka opkole cara svaki s oru`jem svojim u ruci; i ko bi god u{ao u dom, da se pogubi; i budite uz cara kad stane ulaziti i izlaziti.

23:8 I u~ini{e Leviti i sav narod Judin sve }to zapovjedi sve{tenik Jodaj; i uze{e svaki svoje ljude koji dola`ahu u subotu i koji odla`ahu u subotu; jer Jodaj sve{tenik ne otpusti redova.

23:9 I dade Jodaj sve{tenik stotinicima koplja i }titove i }titi}e cara Davida }to bijahu u domu Bo`ijem.

23:10 I postavi sav narod sve s oru`jem u ruku, od desne strane doma do lijeve prema oltaru i prema domu, oko cara.

23:11 Tada izvedo{e sina careva, i metnu{e mu na glavu vijenac, i dado{e mu svjedo~anstvo, i zacari{e ga, i Jodaj i sinovi njegovi pomaza{e ga o reko{e: da `ivi car!

23:12 A kad Gotolija ~u viku naroda koji se stjeca{e i hvalja{e cara, do|e k narodu u dom Gospodnji.

23:13 I pogleda, i gle, car staja{e kod svojega stupa na ulasku, a knezovi i trube oko cara, i sav narod zemaljski radova{e se i trube trubljahu i pjeva~i pjevahu uz oru|a muzi~ka i oni koji po~injahu

u pjevanju. Tada razdrije Gotolija haljine svoje i povika: buna! buna!

23:14 A Jodaj svećenik zapovjedi da izidu stotnici koji bijahu nad vojskom, i reče im: izvedite je iz vrsta napolje, i ko pođe za njom neka se pogubi mačem; jer reče svećenik: nemojte je ubiti u domu Gospodnjem.

23:15 I nađi joj mjesto, te otide kako se ide vratima konjskim u dom carev, i ondje je pogubiše.

23:16 Tada Jodaj uđi vjeru me u sobom i svijem narodom i carem da bude biti narod Gospodnji.

23:17 Potom sav narod otide u dom Valov, i raskopaše ga, i oltare njegove i likove njegove izlomiliše, a Matana svećenika Valova ubiše pred oltarima.

23:18 I Jodaj uredi opet službu u domu Gospodnjem među svećenicima i Levitima, koje David bježe odredio domu Gospodnjemu, da bi prinostili žrtve paljenice Gospodu, kao što piše u zakonu Mojsijevu, s veseljem i pjesmama po naredbi Davidovoj.

23:19 Postavi i vratore na vratima doma Gospodnjega da ne bi ulazio netko tko mu drago.

23:20 I uze stotnike i znatnije ljude i koji upravljahu narodom, sav narod zemaljski, i izvede cara iz doma Gospodnjega i uđi visokim vratima u dom carski, i posadiše cara na carski prijesto.

23:21 I radovaše se sav narod zemaljski, i grad se umiri, kad Gotoliju ubiše mačem.

GLAVA 24

Bijaše Joasu sedam godina kad se zacari, i careva četrdeset godina u Jerusalmu. Materi mu bježe ime Sivija iz Virsaveje.

24:2 I dođi Joas što je pravo pred Gospodom dokle god bijaše živ Jodaj svećenik.

24:3 I jodaj ga ođeni dvjema ženama, te rodi sinove i kćeri.

24:4 Potom Joas naumi da opravi dom Gospodnji.

24:5 I sazva svećenike i Levite, pa im reče: pođite po gradovima Judinijem i kupite od svega

Izrailja novac da se opravlja dom Boga vašega od godine do godine, i vi pohitajte s tim. Ali ne hitajte Leviti.

24:6 Zato car dozva Jodaja poglavara i reče mu: zašto ne nastojiš da Leviti donose iz Judeje i Jerusalmima priloge koje je naredio Mojsije sluga Gospodnji zboru Izrailjevu na što od sastanka?

24:7 Jer bezboga Gotolija i sinovi njezini oplijeniliše dom Gospodnji i sve stvari posvećene domu Gospodnjem obratiše na Vale.

24:8 I tako zapovjedi car te nađi kovčeg, i metnuše ga na vrata doma Gospodnjega spolja.

24:9 I oglasiše po Judeji i po Jerusalmu da donose Gospodu prilog koji je naredio Mojsije sluga Bogu Izrailju u pustinji.

24:10 I obradovaše se knezovi i sav narod, i donosi metahu u kovčeg dokle se ne svrši.

24:11 I kad donosahu Leviti kovčeg po zapovijesti carevoj, vidjevi da ima mnogo novca, dođi pisar carev i poslanik poglavara svećeničkoga, te izručivahu kovčeg, potom ga opet donosahu i ostavljahu na njegovo mjesto; i tako činjavahu svaki dan, i nakupiše mnogo novca.

24:12 I davaše ga car Jodaj nastojnicima nad poslom oko doma Gospodnjega, a oni naimahu kamenare i drvodjelje da se obnovi dom Gospodnji, i kovači koji rade od gvožđa i od mjedi, da se opravi dom Gospodnji.

24:13 I poslovahu poslenici, i opravljanje napredovaše pod njihovijem rukama, te povratiliše domu Bogu njegovu obliku njegovo, i utvrdiliše ga.

24:14 A kad svršiše, donosili pred cara i Jodaja novce što pretekoše; i od toga novca nađi sudove za dom Gospodnji, sudove za službu i za žrtve, i kadionice, i druge sudove zlatne i srebrne. I tako prinosahu žrtve paljenice u domu Gospodnjem jednako svega vijeka Jodajeva.

24:15 Potom ostarjevi Jodaj što života umrije; sto i trideset godina bježe mu kad umrije.

24:16 I pogreboše ga u gradu Davidovu kod careva; jer dođi dobro Izrailju i Bogu i domu njegovu.

24:17 A kad umrije Jodaj, do|o{e knezovi Judi- ni i pokloni{e se caru; tada ih poslu{a car,

24:18 Te ostavi{e dom Gospoda Boga otaca svojih, i stado{e slu`iti lugovima i idolima; i podi- `e se gnjev Gospodnji na Judu i na Jerusalem za taj grijeh njihov.

24:19 I sla{e im proroke da ih vrate ka Gospodu, i oni im svedo~ahu, ali ih ne poslu{a{e.

24:20 I do|e duh Gospodnji na Zahariju sina Jo- daja sve{tenika, te stade vi{e naroda i re~e im: ova- ko veli Bog: za{to prestupate zapovijesti Gospod- nje? ne}ete biti sre}ni; {to ostaviste Gospoda, zato i on vas ostavi.

24:21 A oni se pobuni{e na nj, i zasu{e ga kame- njem po zapovijesti carevoj u trijemu doma Go- spodnjega.

24:22 I ne opomenu se Joas milosti koju mu u~i- ni Jodaj otac njegov, nego ubi sina njegova; a on umiru}i re~e: Gospod neka vidi i tra`i.

24:23 A kad pro|e godina, podi`e se na nj voj- ska Sirska i u|e u zemlju Judejsku i u Jerusalem, i pobi{e po narodu sve knezove narodne, i sav plijen od njih posla{e caru u Damask.

24:24 Ako i mala bje{e vojska Sirska koja do|e, ipak Gospod dade u ruke njihove vrlo veliku voj- sku, jer bjehu ostavili Gospoda Boga otaca svojih. I tako na Joasu izvr{i{e sud.

24:25 A kad otido{e od njega ostaviv{i ga u te{ - koj bolesti, pobuni{e se na nj sluge njegove za krv sinova Jodaja sve{tenika, i ubi{e ga na postelji nje- govnoj, te pogibe; i pogrebo{e ga u gradu Davidovu, ali ga ne pogrebo{e u grobovima carskim.

24:26 A ovo su {to se pobuni{e na nj: Zavad sin Simeate Amonke i Jozavad sin Simrite Moavke.

24:27 A o sinovima njegovijem i o velikoj pore- zi {to bi pod njim, i o gra|enju doma Bo`ijega, eto zapisano je u knjizi o carevima. A zacari se na nje- govo mjesto Amasija sin njegov.

GLAVA 25

Bija{e Amasiji dvadeset i pet godina kad po~e carovati, i carova dvadeset i devet godina u

Jerusalimu. Materi mu bje{e ime Joadana iz Jeru- salima.

25:2 On ~inja{e {to je pravo pred Gospodom, ali ne cijelijem srcem.

25:3 I kad se utvrdi u carstvu, pobi sluge svoje koji ubi{e cara oca njegova.

25:4 Ali sinova njihovijeh ne pogubi, nego u~ini kako pi{e u zakonu, u knjizi Mojsijevoj, gdje je za- povjedio Gospod govore}i: ocevi da ne ginu za si- nove, ni sinovi za oceve, nego svaki za svoj grijeh neka gine.

25:5 Iza toga skupi Amasija narod Judin, i po- stavi po domovima ota~kim tisu}nike i stotnike po svoj zemlji Judinoj i Venijaminovoj, i izbroji ih od dvadeset godina i vi{e, i na|e ih trista tisu}a vojni- ka izbranih, koji no{ahu koplje i {tit.

25:6 I jo{te najmi izme|u Izrailjaca sto tisu}a hrabrijeh ljudi za sto talanata srebra.

25:7 Ali do|e mu ~ovjek Bo`ji i re~e: care, da ne ide s tobom vojska Izrailjska, jer Gospod nije s Izrailjcima niti sa sinovima Jefremovijem.

25:8 Nego idi ti, i budi hrabar u boju; ina~e }e te oboriti Bog pred neprijateljem, jer Bog mo`e i po- mo}i i oboriti.

25:9 Tada re~e Amasija ~ovjeku Bo`ijemu: a {to }e biti od sto talanata {to sam dao vojsci Izrailje- voj? A ~ovjek Bo`ji re~e: ima Gospod da ti da vi{e od toga.

25:10 I tako odvoji Amasija vojsku {to mu bje{e do{la od Jefrema da otidu u svoje mjesto; a oni se vrlo rasrdi{e na Judu, i vrati{e se u svoje mjesto s velikim gnjevom.

25:11 A Amasija oslobodiv{i se povede narod svoj i otide u slanu dolinu, i pobi deset tisu}a sino- va Sirovijeh;

25:12 I deset tisu}a `ivijeh zarobi{e Judejci, i odvedo{e ih na vrh stijene, i pobaca{e ih sa vrh sti- jene da se svi raspado{e.

25:13 A vojnici koje Amasija posla natrag da ne idu s njim u boj, navali{e na gradove Judine od Sa- marije do Vet-Orona, i pobi{e po njima tri tisu}e, i zaplijeni{e velik plijen.

25:14 A kad se vrati Amasija razbiv{i Idumeje, donese bogove sinova Sirovijeh, i postavi ih sebi za bogove, i klanja{e im se i ka|a{e im.

25:15 Tada se razgnjevi Gospod na Amasiju, i posla k njemu proroka, koji mu re-e: za{to tra`i{ bogove toga naroda, koji ne izbavi{e svojega naroda iz tvoje ruke?

25:16 I kad govora{e caru, on mu re-e: jesi li postavljen caru za savjetnika? prestani; za{to da pogine{? I tako presta prorok, ali re-e: znam da te je Bog naumio istrijebiti kad to radi{ a ne slu{a{ svjeta mojega.

25:17 Tada smisli Amasija car Judin, i posla k Joasu sina Joahaza sina Jujeva, caru Izrailjevu, i poru-i: hodi da se ogledamo.

25:18 A joas car Izrailjev posla k Amasiji caru Judinu i poru-i mu: trn na Livanu posla ka kedru na Livanu, i poru-i: daj svoju k}er sinu mojemu za`enu. Ali nai|e zvijerje Livansko i izgazi trn.

25:19 Veli{, pobio si Edomce, pa se ponese srce tvoje, i tra`i{ slave; sjedi kod ku}e svoje; za{to bi se zapletao u zlo da padne{ i ti i Juda s tobom?

25:20 Ali ne poslu{a Amasija, jer od Gospoda to bi da ih da u ruke neprijatelju, {to tra`i{e bogove Edomske.

25:21 I otide Joas car Izrailjev, i ogleda{e se, on i Amasija car Judin, u Vet-Semesu Judinu.

25:22 Ali Judu razbi Izrailj, te pobjego{e svaki ka svojemu {atoru.

25:23 A Amasiju cara Judina sina Joasa sina Joahazova uhvati Joas car Izrailjev u Vet-Semesu, i odvede ga u Jerusalem; i obori zid Jerusalimski od vrata Jefremovijeh do vrata na uglu, ~etiri stotine lakata.

25:24 I uze sve zlato i srebro i sve posu|e {to se na|e u domu Bo`ijem u Ovid-Edoma i u riznici doma carskoga, i taoce, pa se vrati u Samariju.

25:25 I po`ivje Amasija sin Joasov car Judin po smrti Joasa sina Joahaza cara Izrailjeva petnaest godina.

25:26 A ostala djela Amasijina prva i po{ljednja, eto nijesu li zapisana u knjizi o carevima Judinijem i Izrailjevijem?

25:27 I po{to Amasija odstupi od Gospoda, digo{e bunu na nj u Jerusalimu, a on pobje`e u Lahis. Ali posla{e za njim u Lahis, i ubi{e ga ondje.

25:28 I doneso{e ga na konjma i pogrebo{e ga kod otaca njegovijeh u gradu Judinu.

GLAVA 26

Tada sav narod Judin uze Oziju, kome bija{e {esnaest godina, i zacari{e ga na mjesto oca njegova Amasije.

26:2 On sazida Elot povrativ ga Judi po{to car po-inu kod otaca svojih.

26:3 Oziji bje{e {esnaest godina kad se zacari, i carova pedeset i dvije godine u Jerusalimu. Materi mu bje{e ime Jeholija iz Jerusalima.

26:4 On ~inja{e {to je pravo pred Gospodom savijem kako je ~inio Amasija otac njegov.

26:5 I tra`a{e Boga dokle`iv bija{e Zaharija koji razumijeva{e utvare Bo`ije; i dokle god tra`a{e Gospoda, dava{e mu sre}u Bog.

26:6 Jer iza{av vojeva{e s Filistejima, i obori zidove Gatu i zidove Javni i zidove Azotu; i sazida gradove u zemlji Azotskoj i po Filistejima.

26:7 I Bog mu pomo`e protiv Filisteja i protiv Arapa, koji`ivljahu u Gurvalu, i protiv Amonaca.

26:8 I Amonci davahu darove Oziji, i raznese se ime njegovo do Misira, jer osili veoma.

26:9 I sazida Ozija kule u Jerusalimu na vratima na uglu, i na vratima u dolu, i na uglu, i utvrdi ih.

26:10 Sazida i u pustinji kule, i iskopa mnogo studenaca, jer ima{e mnogo stoke u dolinama i u ravnicama, i ratara i vinogradara po brdima i na Karmilu, jer mu mila bje{e poljska radnja.

26:11 I ima{e Ozija ubojitu vojsku, koja i|a{e u rat u ~etama brojem, kako ih izbroji Jeilo pisar i Masija upravitelj, pod upravom Ananije vojvode careva.

26:12 Svega na broj bija{e glavara domova otakih hrabrijeh junaka dvije tisu}e i {est stotina,

26:13 A pod njihovom rukom vojske tri stotine i sedam tisu}a i pet stotina hrabrijeh vojnika, da poma`u caru protiv neprijatelja.

26:14 I na~ini Ozija svoj vojsci {titove i koplja i {ljemove i oklope i lukove i kamenje za pra}e.

26:15 I na~ini u Jerusalimu bojne sprave vrlo vje{to izmi{ljene da stoje na kulama i na uglovima da me}u strijele i veliko kamenje; i raznese se ime njegovo daleko, jer mu se divno pomaga{e dokle osili.

26:16 Ali kad osili, ponese se srce njegovo, te se pokvari, i sagrije{i Gospodu Bogu svojemu, jer u|e u crkvu Gospodnju da kadi na oltaru kadio-
nom:

26:17 A za njim u|e Azarija sve{tenik i s njim osamdeset sve{tenika Gospodnjih hrabrijih ljudi;

26:18 I oprije{e se caru Oziji govore}i: nije tvo-
je, Ozija, kaditi Gospodu, nego sve{tenika sinova Aronovijeh koji su posve}eni da kade; izidi iz sve-
tinje, jer si zgrije{io, i ne}e ti biti na ~ast pred Go-
spodom Bogom.

26:19 Tada se razgnjevi Ozija dr`e}i u ruci kadi-
onicu da kadi; i kad se gnjevlja{e na sve{tenike,
izide mu guba na ~elu pred svijem sve{tenicima u
domu Gospodnjem kod oltara kadionog.

26:20 I pogleda ga Azarija poglavar sve{teni-ki
i svi sve{tenici, a on gubav na ~elu; i br`e ga izve-
do{e napolje, a i sam pohitje da izide, jer ga Go-
spod udari.

26:21 I osta car Ozija gubav do smrti svoje, i
sje|a{e u odvojenom domu gubav, jer bi odlu-en
od doma Gospodnjega; a Jotam sin njegov upra-
vlja{e domom carevijem i su|a{e narodu u zemlji.

26:22 A ostala djela Ozijina prva i po{ljedna na-
pisao je prorok Isaija sin Amosov.

26:23 I po~inu Ozija kod otaca svojih, i pogre-
bo{e ga kod otaca njegovijeh u grobnom polju car-
skom, jer reko{e: gubav je. I zacari se na njegovo
mjesto Jotam sin njegov.

GLAVA 27

Dvadeset i pet godina bija{e Jotamu kad po~e
carovati, i carova {esnaest godina u Jerusali-
mu; materi mu bje{e ime Jerusa, k}i Sadokova.

27:2 On ~inja{e {to je pravo pred Gospodom sa-
svijem kako je ~inio Ozija otac njegov, samo {to
ne u|e u crkvu Gospodnju; ali narod jo{ bija{e po-
kvaren.

27:3 On na~ini visoka vrata na domu Gospod-
njem, i na zidu Ofilu mnogo nazida.

27:4 Jo{ sazida i gradove u gori Judinoj, i u {u-
mama pogradi dvorove i kule.

27:5 I vojeva s carem sinova Amonovijeh i sa-
vlada ih; i dado{e mu sinovi Amonovi one godine
sto talanata srebra i deset tisu}a kora p{enice i je--
ma deset tisu}a. Toliko mu dado{e sinovi Amonovi
i druge i tre}e godine.

27:6 I tako osili Jotam, jer upravi putove svoje
pred Gospodom Bogom svojim.

27:7 A ostala djela Jotamova i ratovi svi njegovi
i putovi njegovi, eno su zapisani u knjizi o carevi-
ma Izrailjevijem i Judinijem.

27:8 Dvadeset i pet godina bje{e mu kad po~e
carovati, i carova {esnaest godina u Jerusalimu.

27:9 I po~inu Jotam kod otaca svojih, i pogrebo-
{e ga u gradu Davidovu; a na njegovo se mjesto
zacari Ahaz sin njegov.

GLAVA 28

Dvadeset godina bija{e Ahazu kad po~e caro-
vati, i carova {esnaest godina u Jerusalimu;
ali ne ~inja{e {to je pravo pred Gospodom kao Da-
vid otac njegov.

28:2 Jer ho|a{e putovima careva Izrailjevijeh, i
jo{ sali likove Valima.

28:3 I sam ka|a{e u dolini sina Enomova, i sa`i-
za{e sinove svoje ognjem po gadnijem djelima oni-
jeh naroda koje odagna Gospod ispred sinova Izra-
iljevijeh.

28:4 I prino{a{e `rtve i ka|a{e na visinama i po
brdima i pod svakim zelenijem drvetom.

28:5 Zato ga dade Gospod Bog njegov u ruke
caru Sirskomu, te ga razbi{e i zarobi{e mu veliko
mno{tvo, i odvedo{e ih u Damasak. Jo{ bi dat u ru-
ke caru Izrailjevu, te ga razbi ljuto.

28:6 Jer Fekaj sin Remalijin pobi sto i dvadeset tisu}a Judejaca u jedan dan, sve hrabrijeh ljudi, jer ostavi}e Gospoda Boga otaca svojih.

28:7 I Zihrije junak od Jefrema ubi Masiju sina careva i Azrikama upravitelja dvorskoga i Elkanu drugoga do cara.

28:8 I zarobi}e sinovi Izrailjevi bra}i svojoj dvjesta tisu}a `ena i sinova i k}eri; i zaplijeni}e veliki plijen od njih, i odneso}e plijen u Samariju.

28:9 A ondje bija}e prorok Gospodnji po imenu Odid, i izide pred vojsku koja i|a}e u Samariju, i re~e im: gle, Gospod Bog otaca va}ih razgnjevi se na Judejce, zato ih dade u va}e ruke, te ih pobiste ljuto da do neba doprije.

28:10 I jo{ mislite podvr}i sinove Judine i Jerusalimske da vam budu robovi i robinje; a nijeste li i vi sami skrivili Gospodu Bogu svojemu?

28:11 Zato poslu}ajte me sada, i vratite natrag to roblje {to zarobiste bra}i svojoj, jer se raspalio gnjev Gospodnji na vas.

28:12 Tada usta}e poglavari sinova Jefremovijeh: Azarija sin Joananov, Varahija sin Mesilemotov i Jezekija sin Salumov i Amasa sin Adlajev na one {to se vra}ahu s vojske,

28:13 I reko}e im: ne}ete dovesti ovamo toga roblja, jer bi nam bilo na grijeh pred Gospodom {to vi mislite dome}u}i na grijehe na}e i na krivice na}e, jer je velika krivica na nama i gnjev se raspalio na Izrailja.

28:14 I ostavi}e vojnici roblje i plijen svoj pred knezovima i svijem zborom.

28:15 I usta}e ljudi imenovani i uze}e roblje, i sve gole izme|u njih odje}e iz plijena; i kad ih odje}e i obu}e, nahrani}e ih i napoji}e i namaza}e, i odvedo}e na magarcima sve iznemogle, i dovedo}e ih u Jerihon grad gdje ima mnogo palama, k bra}i njihovoj, pa se vrati}e u Samariju.

28:16 U to vrijeme posla car Ahaz k carevima Asirskim da mu pomogu.

28:17 Jer jo{ i Idumejci do|o}e i razbi}e Judu i odvedo}e roblje;

28:18 I Filisteji udari}e na gradove po ravni na ju`nom kraju Judinu, i uze}e Vet-Semes, i Ejalon i

Gedirot i Sohot i sela njegova i Tamnu i sela njezina i Gimzon i sela njegova, i naseli}e se u njima.

28:19 Jer Gospod obara}e Judu s Ahaza cara Izrailjeva, jer odvu~e Judu da grdno grije}i Gospodu.

28:20 I do|e k njemu Telgat-Felnasar car Asirski, i ojadi ga a ne utvrdi.

28:21 Jer Ahaz uze dio iz doma Gospodnjega i iz doma carskoga i od knezova, i dade caru Asirskom, ali mu ne pomo`e.

28:22 I kad bija}e u nevolji, on jo{ ve}ma grije}a}e Gospodu; taki bija}e car Ahaz.

28:23 I prino}a}e `rtve bogovima Dama{tanskim, koji ga razbi}e, i govora}e: kad bogovi careva Sirskih njima poma`u, prinosi}u njima `rtve da bi mi pomagali; ali mu oni bi}e na to da padne on i sav Izrailj.

28:24 A Ahaz pokupi sudove doma Bo`ijega, i izlomi sudove doma Bo`ijega, i zatvori vrata doma Gospodnjega i na~ini sebi oltare po svijem uglovi- ma u Jerusalimu.

28:25 I u svakom gradu Judinu na~ini visine da kadi bogovima tu|im; i gnjevi Gospoda Boga otaca svojih.

28:26 A ostala djela njegova i svi putovi njegovi prvi i po{ljednji, eto zapisani su u knjizi o carevima Judinijem i Izrailjevijem.

28:27 I po~inu Ahaz kod otaca svojih i pogrebo}e ga u gradu Jerusalimu; ali ga ne metnu}e u grob careva Izrailjevijeh. I zacari se na njegovo mjesto Jezekija sin njegov.

GLAVA 29

Jezekiji bje}e dvadeset i pet godina kad po~e carovati, i carova dvadeset i devet godina u Jerusalimu. Materi mu bje}e ime Avija, k}i Zaharijina.

29:2 I ~inja}e {to je pravo pred Gospodom sasvijem kako je ~inio David otac njegov.

29:3 Prve godine svojega carovanja, prvoga mjeseca, otvori vrata na domu Gospodnjem, i opravi ih.

29:4 I sazva sve{tenike i Levite, i sabra ih na isto~nu ulicu,

29:5 I re~e im: ~ujte me, Leviti, osve{tajte se sada i osvetite dom Gospoda Boga otaca svojih, i iznesite ne~istotu iz svetinje.

29:6 Jer sagrije{i{e oci na{i i ~ini{e {to je zlo pred Gospodom Bogom na{im, i ostavi{e ga; i odvрати{e lice svoje od {atora Gospodnjega i okrenu{e mu le|a;

29:7 I zatvori{e vrata od trijema, i pogasi{e `i{-ke, i kadom ne kadi{e, niti `rtava paljenica prinosi{e u svetinji Bogu Izrailjevu.

29:8 Zato se razgnjevi Gospod na Judu i na Jerusolim, te ih dade da se potucaju, i da budu ~udo i potsmijeh, kako vidite svojim o~ima.

29:9 Jer eto pado{e oci na{i od ma~a, i sinovi na{i i k}eri na{e i `ene na{e zarobi{e se zato.

29:10 Sada dakle naumio sam zadati vjeru Gospodu Bogu Izrailjevu, da bi se odvrtila od nas `estina gnjeva njegova.

29:11 Sinovi moji, ne oklijevajte vi{e, jer je vas izabrao Gospod da stojite pred njim i slu`ite mu, i da mu budete sluge i da mu kadite.

29:12 Tada usta{e Leviti Mat sin Amasajev i Joilo sin Azarijin od sinova Katovijeh; a od sinova Merarijevih Kis sin Avdijev i Azarija sin Jaleleilov; i od sinova Girsonovijeh Joah sin Zimin i Eden sin Joahov;

29:13 I od sinova Elisafanovijeh Simrije i Jeilo, i od sinova Asafovijeh Zaharija i Matanija;

29:14 I od sinova Amonovijeh Jeilo i Simej, i od sinova Jedutunovijeh Semaja i Ozilo;

29:15 I skupi{e bra}u svoju, i osve{tav{i se do|o{e, kako bje{e zapovjedio car po rije~i Gospodnjoj, da o~iste dom Gospodnji.

29:16 I u{av{i sve{tenici u dom Gospodnji da ga o~iste, iznosi{e svu ne~istotu {to na|o{e u crkvi Gospodnjoj u trijem doma Gospodnjega; a Leviti kupi{e i iznosi{e napolje na potok Kedron.

29:17 A po~e{e osve}ivati prvoga dana prvoga mjeseca; a osmoga dana toga mjeseca u|o{e u trijem Gospodnji, i osve}iva{e dom Gospodnji osam dana, i {esnaestoga dana prvoga mjeseca svr{i{e.

29:18 Potom do|o{e k caru Jezekiji i reko{e: o~istismo sav dom Gospodnji i oltar za `rtve paljenice i sve sudove njegove i sto za postavljanje i sve sudove njegove,

29:19 I sve sudove koje bje{e bacio car Ahaz dokle carova{e grije{e}i, i spremismo i osvetismo, i eno ih pred oltarom Gospodnjim.

29:20 Potom car Jezekija usta rano, i sazva upravitelje gradske, i otide u dom Gospodnji.

29:21 I dovede sedam junaca i sedam ovnova i sedam jaganjaca i sedam jaraca za grijeh, za carstvo i za svetinju i za Judu; i re~e sinovima Aronovijem sve{tenicima da prinesu na oltaru Gospodnjem.

29:22 Tada zakla{e goveda, i sve{tenici uzev{i krv njihovu pokropi{e oltar; zakla{e i ovnove, i krvlju njihovom pokropi{e oltar; i zakla{e jaganjce i krvlju njihovom pokropi{e oltar.

29:23 Potom dovedo{e jarce za grijeh pred cara i pred zbor, i oni metnu{e ruke svoje na njih.

29:24 I zakla{e ih sve{tenici, i o~isti{e krvlju njihovom oltar na o~i{enje svemu Izrailju, jer car zapovjedi da se za sav narod Izrailjev prinese `rtva paljenica i `rtva za grijeh.

29:25 I postavi Levite u domu Gospodnjem s kimvalima i psaltirima i guslama, kako bje{e zapovjedio David i Gad vidjelac carev i Natan prorok; jer od Gospoda bje{e zapovijest preko proroka njegovijeh.

29:26 I tako stajahu Leviti sa spravama Davidovijem a sve{tenici s trubama.

29:27 Tada zapovjedi Jezekija da prinesu `rtvu paljenicu na oltaru. I kad se po~e `rtva paljenica, po~e se pjesma Gospodnja uz trube i sprave Davida cara Izrailjeva.

29:28 I sav se zbor klanja{e, i pjeva~i pjevahu i truba~i trubljahu, i to sve dokle se ne svr{i `rtva paljenica.

29:29 A kad svr{i{e `rtvu, car i svi koji bijahu s njim pado{e i pokloni{e se.

29:30 Potom re~e car i knezovi Levitima da hvalle Gospoda rije~ima Davidovijem i Asafa vidioca;

i hvali{e s velikim veseljem, i saviv{i se pokloni{e se.

29:31 Tada Jezekija progovori i re~e: sada posvetiste ruke svoje Gospodu, pristupite i donesite prinose i `rtve zahvalne u dom Gospodnji. I donese sav zbor prinose i `rtve zahvalne, i ko god bje{e voljna srca `rtve paljenice.

29:32 I na broj bje{e `rtava paljenica {to donese zbor, sedamdeset volova, sto ovnova, dvjesta jaganjaca, sve za `rtvu paljenicu Gospodu;

29:33 A drugih stvari posve}enijeh bje{e {est stotina volova i tri tisu}e ovaca.

29:34 Ali malo bija{e sve{tenika, te ne mogahu drijeti svijeh `rtava paljenica; zato im pomagahu bra}a njihova Leviti, dokle se ne svr{i posao i dokle se ne osve{ta{e drugi sve{tenici; jer Leviti bijahu radiji osve{tati se nego sve{tenici.

29:35 I bija{e vrlo mnogo `rtava paljenica s pretilinom od `rtava zahvalnijeh i naljeva na `rtve paljenice. Tako bi povra}ena slu`ba u domu Gospodnjem.

29:36 I radova{e se Jezekija i sav narod, {to Bog upravi narod, jer ovo bi naglo.

GLAVA 30

Potom posla Jezekija k svemu Izrailju i Judi, i napisala knjige sinovima Jefremovijem i Manasijinim da do|u u dom Gospodnji u Jerusalem da proslave pashu Gospodu Bogu Izrailjevu.

30:2 Jer car i knezovi njegovi i sav zbor svije}a{e u Jerusalemu da slave pashu drugoga mjeseca.

30:3 Jer je ne moga{e slaviti u to vrijeme, jer ne bija{e dosta sve{tenika posve}enijeh i narod se ne bje{e skupio u Jerusalem.

30:4 I to bi po volji caru i svemu zboru.

30:5 I odredi{e da oglase po svemu Izrailju od Virsaveje do Dana da do|u u Jerusalem da proslave pashu Gospodu Bogu Izrailjevu, jer je odavna ne bjehu slavili kako je napisano.

30:6 I tako otido{e glasnici s knjigama od cara i od knezova po svemu Izrailju i Judi, i po zapovijesti carevoj govorahu: sinovi Izrailjevi, obratite se

ka Gospodu Bogu Avramovu, Isakovu i Izrailjevu, pa }e se i on obratiti k ostatku koji ste ostali od ruku careva Asirskih.

30:7 Ne budite kao oci va{i i kao bra}a va{a {to grije{i{e Gospodu Bogu otaca svojih, te ih dade da budu ~udo, kako vidite.

30:8 Ne budite dakle tvrdovrati kao oci va{i, dajte ruke Gospodu i hodite u svetinju njegovu koju je osvetio navijek, i slu`ite Gospodu Bogu svojem, pa }e se odvratiti od vas `estina gnjeva njegova.

30:9 Jer ako se obratite ka Gospodu, bra}a }e va{a i sinovi va{i ste}i milost u onijeh koji ih zarobi{e, te }e se vratiti u ovu zemlju; jer je Gospod Bog va{ milostiv i `alostiv, i ne}e odvratiti lica od vas, ako se obratite k njemu.

30:10 A kad ti glasnici i|ahu od grada do grada po zemlji Jefremovoj i Manasijinoj dori do Zavulona, potsmijevahu im se i rugahu im se.

30:11 Ali neki od Asira i od Manasije i od Zavulona pokoriv{i se do|o{e u Jerusalem.

30:12 I nad Judu do|e ruka Gospodnja, te im dade jedno srce da u~ine {to bje{e zapovjedio car i knezovi po rije~i Gospodnjoj.

30:13 I skupi se u Jerusalem mno{tvo naroda da praznuju praznik prijesnijeh hljebova drugog mjeseca, i bi sabor veoma velik.

30:14 Tada se podigo{e, i obori{e oltare {to bijahu u Jerusalemu, i sve oltare kacione obori{e i bacii{e u potok Kison.

30:15 Potom zakla{e pashu ~etrnaestog dana drugoga mjeseca; a sve{tenici i Leviti postidjev{i se osve{ta{e se, i uneso{e `rtve paljenice u dom Gospodnji.

30:16 I stado{e svojim redom kako treba po zakonu Mojsija sluge Bo`ijega; i sve{tenici kropi{e krvlju primaju}i iz ruke Levitima.

30:17 I jer ih mnogo bija{e u zboru koji se ne bjehu osve{tali; zato Leviti klahu pashu za svakoga koji ne bje{e ~ist da bi ih posvetili Gospodu.

30:18 Jer mno{tvo naroda, mnogi od Jefrema i od Manasije i od Isahara i od Zavulona ne o~isti{e se, nego jedo{e pashu ne kako je napisano. Ali se

za njih pomoli Jezekija govore}i: Gospod blagi ne-ka o-isti svakoga,

30:19 Ko je upravio srce svoje da tra`i Boga Gospoda, Boga otaca svojih, ako i ne bi bio ~ist prema svetom o-i{enju.

30:20 I usli{i Gospod Jezekiju, i sa~uva narod.

30:21 I tako sinovi Izrailjevi koji bjehu u Jerusaluimu praznova{e praznik presnijeh hljebova sedam dana u velikom veselju, i hvaljahu Gospoda svaki dan Leviti i sve{tenici uz oru|a za slavu Gospodnju.

30:22 I Jezekija govori ljubazno sa svijem Levitima koji vje{ti bijahu slu`bi Gospodnjoj; i jedo{e o prazniku sedam dana prinose}i `rtve zahvalne i slave}i Gospoda Boga otaca svojih.

30:23 I sav zbor dogovori se da praznuje jo{ sedam dana; i praznova{e jo{ sedam dana u veselju.

30:24 Jer Jezekija car Judin dade zboru tisu}u junaca i sedam tisu}a ovaca; a knezovi dado{e zboru tisu}u junaca i deset tisu}a ovaca; i osve{ta se mnogo sve{tenika.

30:25 I tako se provedeli sav zbor Judin i sve{tenici i Leviti, i sav zbor {to bje{e do{ao od Izrailja, i do{ljaci {to bjehu do{li iz zemlje Izrailjeve i koji `ivljahu u zemlji Judinoj.

30:26 I bi veselje veliko u Jerusaluimu; jer od vremena Solomuna sina Davidova cara Izrailjeva ne bi tako u Jerusaluimu.

30:27 Potom usta{e sve{tenici i Leviti i blagoslovi{e narod; i usli{en bi glas njihov, i molitva njihova do|e u stan svetinje Gospodnje na nebo.

GLAVA 31

A kad se sve ovo svr{i, svi sinovi Izrailjevi {to se na|o{e ondje, za|o{e po gradovima Judinijem, i izlomi{e likove i isjeko{e lugove, i obori{e visine i oltare po svoj zemlji Judinoj i Venijaminoj i po zemlji Jefremovoj i Manasijinoj, dokle sve ne svr{i{e; potom se vrati{e svi sinovi Izrailjevi svak na svoje na{ljedstvo, u svoje gradove.

31:2 A Jezekija opet uredi redove sve{teni-ke i Levitske po redovima njihovijem, svakoga po slu`-

bi njegovoj, sve{tenike i Levite, za `rtve paljenice i zahvalne, da slu`e, i da slave i hvale Gospoda na vratima okola njegova.

31:3 I odredi dio carski od blaga svojega za `rtve paljenice, {to se prinose jutrom i ve~erom i za `rtve paljenice {to se prinose u subote i na mladine i na praznike, kako je napisano u zakonu Gospodnjem.

31:4 I zapovjedi narodu, Jerusaluimljanima, da daju dio sve{tenicima i Levitima, da se ja~e dr`e zakona Gospodnjega.

31:5 A ~im se to razglasi, stado{e donositi sinovi Izrailjevi silu prvina od `ita i od vina i od ulja i od meda i svakoga roda zemaljskoga; i desetka od svega donosi{e vrlo mnogo.

31:6 I sinovi Izrailjevi i Judini koji `ivljahu po gradovima Judinijem, donosi{e i oni desetak od goveda i ovaca, i desetak od svetijeh stvari posve}enijeh Gospodu Bogu njihovu, i metnu{e u gomile.

31:7 Tre}ega mjeseca po-e{e metati u gomile, a sedmoga mjeseca svr{i{e.

31:8 I do|e Jezekija s knezovima, i vidjev{i gomile blagoslovi{e Gospoda i narod njegov Izrailja.

31:9 I Jezekija zapita sve{tenike i Levite za gomile.

31:10 A Azarija poglavar sve{teni-ki od doma Sadokova re-e mu: otkad po-e{e donositi ove priloge u dom Gospodnji, jedemo i siti smo i pretje-e mnogo, jer je Gospod blagoslovio svoj narod, te je preteklo ovo mno{tvo.

31:11 Tada zapovjedi Jezekija da se na-ine klijeti u domu Gospodnjem; i na-ini{e;

31:12 I ondje ostavljahu vjerno priloge i desetke i stvari posve}ene; i nad tijem bje{e poglavar Honanija Levit i Simej brat mu, drugi do njega.

31:13 A Jehilo i Azazija i Nahat i Asailo i Jerimot i Jozavad i Elilo i Ismahija i Mat i Venaja bijahu nastojnici pod rukom Honanije i brata mu Simeja po naredbi cara Jezekije i Azarije starje{ine u domu Bo`ijem.

31:14 A Korej sin Jemne Levita, vratar na istoku, bija{e nad onijem {to se dragovoljno prino{a{e

Bogu, da bi razdjeljivao prinos Gospodnji i stvari svete nad svetijem.

31:15 A pod njim bješe Eden i Minijamin i Isus i Semaja i Amarija i Sehanija po gradovima svećeni-kim, ljudi pouzdani, da razdaju bra}i svojoj dijelove, velikomu i malomu,

31:16 Osim mu{kinja u rodu njihovu od tri godine i više, svakomu koji ula`aše u dom Gospodnji na posao svakida{nji po du`nosti njihovoj u slu`bi njihovoj po redu njihovu,

31:17 I onima koji biše izbrojeni u rodu svećeni-kom po domovima otaca njihovijeh, i Levitima od dvadeset godina i više po slu`bi njihovoj po redovima njihovijem,

31:18 I porodici njihovoj, svoj djeci njihovoj, `enama njihovijem, sinovima njihovijem i k}erima njihovijem, svemu mno{tvu; jer se vjerno posvetiše svetinji;

31:19 I sinovima Aronovijem svećenicima u podgra|ima gradova njihovijeh, po svijem gradovima, ljudi imenovani davahu dijelove svakome mu{karcu izme|u svećenika i svakomu roda Levitskoga.

31:20 I tako u~ini Jezeckija u svoj zemlji Judinoj; i ~injaše {to je dobro i pravo i istinito pred Gospodom Bogom njegovijem.

31:21 I u svaku poslu koji po~e za slu`bu doma Bo`ijega i u zakonu i u zapovijesti tra`e}i Boga svojega, tru|aše se svijem srcem svojim, i sre`an bijaše.

GLAVA 32

Poslje tih stvari i po{to se one utvrdiše, do|e Senahirim car Asirski, i u|e u zemlju Judinu, i opkoli tvrde gradove, i mi{ljaše ih osvojiti.

32:2 A kad vidje Jezeckija gdje do|e Senahirim i gdje se okrenu da udari na Jerusolim,

32:3 U~ini vije}e s knezovima svojim i s junacima svojim da zaroni izvore vodene, koji bijahu iza grada, i pomogoše mu.

32:4 Jer se sabra mno{tvo naroda, te zaroniše sve izvore i potok koji te~e posred zemlje govore-

}i: za{to kad do|u carevi Asirski da na|u toliko vode?

32:5 I ohrabri se, te ozida vas zid oboreni, i podi`e kule, i spolja ozida jo{ jedan zid; i utvrdi Milon u gradu Davidovu, i na~ini mnogo oru`ja i {titava.

32:6 I postavi vojvode nad narodom, i sabra ih k sebi na ulicu kod vrata gradskih, i govori im ljubazno i re~e:

32:7 Budite slobodni i hrabri, ne bojte se i ne pla{ite se cara Asirskoga ni svega mno{tva {to je s njim, jer je s nama ve}i nego s njim.

32:8 S njim je mi{ica tjelesna a s nama je Gospod Bog na{ da nam pomo`e i da bije na{e bojeve. I narod se osloni na rije~i Jezeckije cara Judina.

32:9 Potom Senahirim car Asirski dok bješe na Lahisu sa svom silom svojom, posla sluge svoje u Jerusolim k Jezeckiji caru Judinu i ka svemu narodu Judinu koji bješe u Jerusolimu, i poru~i:

32:10 Ovako veli Senahirim car Asirski: u {to se uzdate, te stojte u Jerusolimu zatvoreni?

32:11 Ne nagovara li vas Jezeckija da vas pomori gla|u i `e|u govore}i: Gospod Bog na{ izbavi}e nas iz ruke cara Asirskoga?

32:12 Nije li taj Jezeckija oborio visine njegove i oltare njegove, i zapovjedio Judi i Jerusolimljanim govore}i: klanjajte se samo pred jednjem oltarom i na njemu kadite?

32:13 Eda li ne znate {ta sam u~inio ja i moji stari od svih naroda na zemlji? jesu li bogovi naroda zemaljskih mogli izbaviti zemlju svoju iz mojih ruku?

32:14 Koji je izme|u svih bogova onijeh naroda koje zatrše oci moji, mogao izbaviti svoj narod iz mojih ruku, da bi mogao va{ bog vas izbaviti iz moje ruke?

32:15 Nemojte dakle da vas vara Jezeckija i da vas tako nagovara, i ne vjerujte mu; jer nijedan bog nijednoga naroda ili carstva nije mogao izbaviti naroda svojega iz mojih ruku ni iz ruku mojih otaca, akamoli }e va{i bogovi izbaviti vas iz mojih ruku?

32:16 I jo{ više govoriše sluge njegove na Gospoda Boga i na Jezeckiju slugu njegova.

32:17 A i knjigu napisa ru`e}i Gospoda Boga Izrailjeva i govore}i na nj rije~ima: kao {to bogovi naroda zemaljskih nijesu izbavili svojega naroda iz mojih ruku, tako ne}e ni Bog Jezekijin izbaviti naroda svojega iz mojih ruku.

32:18 I vikah iza glasa Judejski narodu Jerusalimskom koji bija{e na zidu da ih upla{e i smetu da bi uzeli grad.

32:19 I govorahu o Bogu Jerusalimskom kao o bogovima naroda zemaljskih, koji su djelo ruku ~ovje~ijih.

32:20 Tada se pomoli toga radi car Jezekija i prorok Isaija sin Amosov, i vapi{e k nebu.

32:21 I posla Gospod an|ela, koji pobi sve junake i vojvode i knezove u vojsci cara Asirskoga, te se vrati sa sramotom u svoju zemlju. I kad u|e u ku}u svojega boga, ubi{e ga ondje ma~em koji izi-do{e iz bedara njegovijeh.

32:22 Tako sa~uva Gospod Jezekiju i narod Jerusalimski od ruku Senahirima cara Asirskoga i od ruku svijeh drugih, i ~uva ih na sve strane.

32:23 I mnogi dono{ahu dare Gospodu u Jeruselim i zaklade Jezekiji caru Judinu; i od tada se uzvisi pred svijem narodima.

32:24 U to vrijeme razbolje se Jezekija na smrt, i pomoli se Gospodu, koji mu progovori i u~ini mu ~udo.

32:25 Ali Jezekija ne postupi prema dobru koje mu se u~ini, jer se ponese srce njegovo; zato se podi`e na nj gnjev i na Judu i na Jeruselim.

32:26 Ali se ponizi Jezekija zato {to se bje{e ponijelo srce njegovo, i on i Jerusalimljani, te ne do|e na njih gnjev Gospodnji za `ivota Jezekijina.

32:27 A ima{e Jezekija vrlo veliko blago i slavu; i na~ini sebi riznice za srebro i zlato i za drago kamenje i za mirise i za {titove i za svakojake zaklade,

32:28 I staje za dohode od `ita i od vina i od ulja, i staje za svakojaku stoku, i torove za ovce.

32:29 I gradove sazida sebi, i ima{e mnogo stoke, i ovaca i goveda, jer mu Bog dade veoma veliko blago.

32:30 Isti Jezekija zagradi gornji izvor vode Giona, i pravo je svede dolje na zapadnu stranu grada Davidova; i bija{e sre}an Jezekija u svakom poslu svom.

32:31 Samo kad do|o{e poslanici knezova Vavilonskih, koji posla{e k njemu da raspitaju za ~udo koje bi u zemlji, ostavi ga Bog da bi ga isku{ao da bi se znalo sve {to mu je u srcu.

32:32 A ostala djela Jezekijina i milosti njegove, eto, to je zapisano u utvari proroka Isaije sina Amosova i u knjizi o carevima Judinijem i Izrailjevijem.

32:33 I po~inu Jezekija kod otaca svojih, i pogrebo{e ga vi{e grobova sinova Davidovijeh; i u~ini{e mu na smrti ~ast svi Judejci i Jerusalimljani. A na njegovo se mjesto zacari Manasija sin njegov.

GLAVA 33

Dvanaest godina bje{e Manasiji kad po~e carovati, i carova pedeset i pet godina u Jeruselimu.

33:2 A ~inja{e {to je zlo pred Gospodom po gdnijem djelima onijeh naroda koje odagna Gospod ispred sinova Izrailjevijeh.

33:3 Jer opet pogradi visine, koje bje{e raskopao Jezekija otac njegov, i podi`e oltare Valima, i na~ini lugove, i klanja{e se svoj vojsci nebeskoj i slu`a{e joj.

33:4 Na~ini oltare i u domu Gospodnjem, za koji bje{e rekao Gospod: u Jeruselimu }e biti ime moje dovijeka.

33:5 Na~ini oltare svoj vojsci nebeskoj u dva trijema doma Gospodnjega.

33:6 I provodi sinove svoje kroz oganj u dolini sina Enomova, i gleda{e na vremena i gata{e i vra~a{e, i uredi one {to se dogovaraju s duhovima i vra~are, i ~inja{e vrlo mnogo {to je zlo pred Gospodom gnjeve}i ga.

33:7 I postavi lik rezan koji na~ini u domu Bo`ijem, za koji bje{e rekao Bog Davidu i Solomunu sinu njegovu: u ovom domu i u Jeruselimu, koji

izabrah izme | u svijeh plemena Izrailjevijeh, namjesti}u ime svoje dovijeka.

33:8 I ne}u vi{e krenuti noge sinovima Izrailjevijem iz zemlje koju sam odredio ocima va{im, ako samo uzdr`e i ustvore sve {to sam im zapovjedio preko Mojsija, sav zakon i uredbe i sudove.

33:9 Ali Manasija zavede Judu i Jerusalem, te ~ini{e gore nego narodi koje istrijebi Gospod ispred sinova Izrailjevijeh.

33:10 I Gospod govora{e Manasiji i narodu njegovu, ali ne htje{e slu{ati.

33:11 Zato dovede Gospod na njih glavare od vojske cara Asirskoga, i uhvati{e Manasiju u trnju, i svezav{i ga u dvoje verige mjedene odvedo{e ga u Vavilon.

33:12 I kad bija{e u nevolji, molja{e se Gospodu Bogu svojemu, i ponizi se veoma pred Bogom otaca svojih.

33:13 I mole}i se umoli mu se, te usli{i molitvu njegovu i povrati ga u Jerusalem na carstvo njegovo. Tada pozna Manasija da je Gospod Bog.

33:14 A poslije toga ozida zid iza grada Davida sa zapada Gionu, od samoga potoka pa do ribljih vrata i oko Ofila, i izvede ga vrlo visoko; i postavi vojvode po svijem tvrdijem gradovima Judinijem.

33:15 I iznese iz doma Gospodnjega bogove tulle i lik i sve oltare koje bje{e na~inio na gori doma Gospodnjega i u Jerusalemu, i baci iza grada.

33:16 Pa opravi oltar Gospodnji i prinese na njemu `rtve zahvalne i u slavu, i zapovjedi Judejcima da slu`e Gospodu Bogu Izrailjevu.

33:17 Ali narod jo{ prino{a{e `rtve na visinama, ali samo Gospodu Bogu svojemu.

33:18 A ostala djela Manasijina i molitva njegova Bogu njegovu i rije~i koje mu govori{e vidioci u ime Gospoda Boga Izrailjeva, to je sve u knjizi o carevima Izrailjevijem.

33:19 A molitva njegova i kako se umolio, i svi grijesi njegovi i prijestupi, i mjesta gdje je pogradiio visine i podigao lugove i likove rezane prije nego se ponizi, to je sve zapisano u knjigama prorokim.

33:20 I po~inu Manasija kod otaca svojih, i pogrebo{e ga u domu njegovu. A na njegovo se mjesto zacari Amon sin njegov.

33:21 Dvadeset i dvije godine ima{e Amon kad po~e carovati, i carova dvije godine u Jerusalemu.

33:22 I ~inja{e {to je zlo pred Gospodom kao {to je ~inio Manasija otac mu; jer svijem likovima rezanijem, koje na~ini Manasija otac njegov, prino{a{e Amon `rtve i slu`a{e im.

33:23 Ali se ne ponizi pred Gospodom, kao {to se ponizi Manasija otac njegov; nego isti Amon jo{ vi{e grije{a{e.

33:24 I pobuni{e se na nj sluge njegove, i ubi{e ga u ku}i njegovoj.

33:25 Tada pobi narod zemaljski sve koji se bijahu pobunili na cara Amona, i zacari narod zemaljski Josiju sina njegova na njegovo mjesto.

GLAVA 34

O sam godina bje{e Josiji kad po~e carovati, i carova trideset i jednu godinu u Jerusalemu.

34:2 On ~inja{e {to je pravo pred Gospodom i ho|a{e putovima Davida oca svojega i ne otstupa{e ni nadesno ni nalijevo.

34:3 Jer osme godine carovanja svojega, dok jo{ bje{e dijete, po~e tra`iti Boga Davida oca svojega; a dvanaeste godine po~e ~istiti Judeju i Jerusalem od visina i od lugova i od likova rezanijeh i livenijeh.

34:4 Jer pred njim raskopa{e oltare Valima, i likove sun~ane koji bijahu na njima isije~e, i gajeve, i likove rezane i livene izlomi i satr, i razasu po grobovima onijeh koji im prinosi{e `rtve;

34:5 A kosti sve{teni~ke sa`e na oltarima njihovijem; i o~isti Judeju i Jerusalem;

34:6 Tako i gradove Manasijine i Jefremove i Simeunove i do Neftalima, i pusto{i njihove unao-kolo.

34:7 I tako obori oltare i gajeve, i likove izlomi i satr, i sve likove sun~ane isije~e po svoj zemlji Izrailjevoj; potom se vrati u Jerusalem.

34:8 A osamnaeste godine carovanja svojega pošto o~isti zemlju i dom, posla Safana sina Azalijina i Masiju zapovjednika gradskoga i Joaha sina Joahazova, pametara, da se opravi dom Gospoda Boga njegovoga.

34:9 I oni otidoše ka Helkiji poglavaru svećenikom, i predaše novce donesene u dom Bo`ji, koje skupiše Leviti vratari od sinova Manasijinih i Jefremovijeh i od svega ostatka Izrailjeva, i od svega Jude i Venijamina, pa se vratiše u Jerusolim;

34:10 I dadoše nastojnicima nad poslom, koji bijahu nad domom Gospodnjim, a oni ih davahu poslenicima koji rahu u domu Gospodnjem upravljajući što je tro{no i utvr|uju}i dom;

34:11 Davahu drvodjeljama i kamenarima da se kupuje kamenje tesano i drvo za grede i da se poravnaju kuće koje bijahu razvalili carevi Judini.

34:12 A ti ljudi rahu vjerno posao; i nad njima bijahu postavljeni Jat i Ovadija Leviti od sinova Merarijevih, i Zaharija i Mesulam od sinova Katovijeh da nastoje oko posla; i ti Leviti svi umijahu udarati u sprave muzike.

34:13 I bijahu nad nosiocima i nad svijem poslenicima u svakoj slubi, i pisari i upravitelji i vratari bijahu Leviti.

34:14 I kad izno{ahu novce donesene u dom Gospodnji, na|e Helkija svećenik knjigu zakona Gospodnjega danoga preko Mojsija.

34:15 I kaza Helkija Safanu pisaru i re~e: na|oh zakonik u domu Gospodnjem. I dade Helkija knjigu Safanu.

34:16 A Safan odnese knjigu caru i javi mu govore}i: sluge tvoje rade sve što im je zapovjeleno.

34:17 Jer pokupiv{i novce što se na|oše u domu Gospodnjem, dadoše ih nastojnicima i poslenicima.

34:18 I jo{ kaza Safan pisar caru govore}i: knjigu mi dade Helkija svećenik. I pro-ita je Safan caru.

34:19 A kad car ~u {ta govori zakon, razdrije haljine svoje.

34:20 I zapovjedi car Helkiji i Ahikamu sinu Safanovu i Avdonu sinu Mihejinu i Safanu pisaru i Asaji sluzi carevu, govore}i:

34:21 Idite upitajte Gospoda za me i za ostatak u Izrailju i Judi radi rije~i knjige ove što se na|e, jer je velik gnjev Gospodnji koji se izlio na nas zato što oci na{i ne dr`aše rije~i Gospodnje da ~ine sve onako kako je napisano u ovoj knjizi.

34:22 I tako otide Helkija i ljudi carevi k Oldi proroci, ~eni Saluma sina Tekuja sina Asre rizničara, a ona sje|aše u Jerusalimu u drugom kraju, i govoriše s njom o tom.

34:23 A ona im re~e: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: ka`ite ~ovjeku koji vas je poslao k meni:

34:24 Ovako veli Gospod: evo pusti}u zlo na to mjesto i na stanovnike njegove, sve kletve napisane u knjizi, koju su pro~itali caru Judinu.

34:25 Zato što me ostaviše i kadiše drugim bogovima da bi me gnjevili svijem djelima ruku svojih, zato }e se izliti gnjev moj na to mjesto i ne}e s ugasiti.

34:26 A caru Judinu koji vas je poslao da upitate Gospoda, ovako mu recite: ovako veli Gospod Bog Izrailjev za rije~i koje si ~uo:

34:27 [to je odmeknulo srce tvoje i ponizio si se pred Bogom kad si ~uo što je rekao za to mjesto i za stanovnike njegove, i poniziv{i se preda mnom razdro si haljine svoje i plakao preda mnom, zato i ja usli{ih tebe, veli Gospod.

34:28 Evo, ja }u te pribрати k ocima tvojim, i na miru }e{ biti pribran u grob svoj, i ne}e{ vidjeti svojim o~ima zla koje }u pustiti na to mjesto i na stanovnike njegove. I kazaše to caru.

34:29 Tada posla car te skupi sve starje{ine Judine i Jerusalimske.

34:30 I otide car u dom Gospodnji i svi ljudi iz zemlje Judine i Jerusalljani, i svećenici i Leviti i vas narod, malo i veliko, i pro-ita im sve rije~i knjige zavjetne, koja se na|e u domu Gospodnjem.

34:31 I car stoje}i na svom mjestu zadade vjeru pred Gospodom da }e i}i za Gospodom i dr`ati zapovijesti njegove i svjedo~anstva njegovoga i uredbe

njegove svijem srcem i svom du{om svojom vr{e}i rije~i toga zavjeta napisane u toj knjizi.

34:32 I kaza, te prista{e svi koji se na|o{e u Jerusalimu i u plemenu Venijaminovu; i ~injahu Jerusallimljani po zavjetu Boga Boga otaca svojih.

34:33 I ukide Josija sve gadove po svijem krajevima sinova Izrailjevih, i u~ini, te svi koji bijahu u Izrailju slu`ahu Gospodu Bogu svojemu. Svega vijeka njegova ne otstupi{e od Gospoda Boga otaca svojih.

GLAVA 35

I praznova Josija u Jerusalimu pashu Gospodu; i kla{e pashu ~etrnaestoga dana prvoga mjeseca.

35:2 I postavi sve{tenike u slu`be njihove, i utvrdi ih da slu`e u domu Gospodnjem.

35:3 I re~e Levitima, koji u~ahu vas narod Izrailjev i bijahu posve}eni Gospodu: namjestih sveti kov~eg u domu koji je sazidao Solomun sin Davidov car Izrailjev, ne treba vi{e da ga nosite na ramenima; sada slu`ite Gospodu Bogu svojemu i narodu njegovu Izrailju.

35:4 I pripravite se po domovima otaca svojih po redovima svojim kako je naredio David car Izrailjev i Solomun sin njegov.

35:5 I stojte u svetinji po redovima domova ota~kih bra}e svoje, sinova narodnjih, i po redovima domova ota~kih me|u Levitima.

35:6 I tako zakoljite pashu, i osve{tajte se i pripravite bra}u svoju da bi ~inili kako je rekao Gospod preko Mojsija.

35:7 I Josija dade narodu od stoke jaganjaca i jari}a, sve za pashu, svjema koji bijahu ondje, na broj dvije tisu}e i {est stotina, i tri tisu}e goveda, sve od careva blaga.

35:8 I knezovi njegovi dado{e dragovoljno narodu, sve{tenicima i Levitima: Helkija i Zaharija i Jehilo starje{ine u domu Bo`ijem dado{e sve{tenicima za pashu dvije tisu}e i {est stotina jaganjaca i jari}a i tri stotine goveda.

35:9 Honanija i Semaja i Natanailo bra}a njegova, i Asavija i Jeilo i Jozavad, poglavari Levitski

dado{e Levitima za pashu pet tisu}a jaganjaca i jari}a, i pet stotina goveda.

35:10 I kad bi spremljeno za slu`bu, stado{e sve{tenici na svoje mjesto i Leviti u redovima svojim po zapovijesti carevoj.

35:11 I klahu pashu, i sve{tenici kroljahu krvlju primaju}i iz njihovijeh ruku, a Leviti derahu.

35:12 I odvoji{e `rtvu paljenicu da dadu narodu po redovima domova ota~kih da se prinese Gospodu, kako je napisano u knjizi Mojsijevoj. Tako u~ini{e i s govedima.

35:13 I peko{e pashu na ognju po obi~aju; a druge posve}ene stvari kuha{e u loncima i u kotlovima i u tavama, i razdava{e brzo svemu narodu.

35:14 Potom gotovi{e sebi i sve{tenicima; jer sve{tenici sinovi Aronovi imahu posla oko `rtava paljenica i pretilina do no}i; zato Leviti gotovi{e i sebi i sve{tenicima sinovima Aronovijem.

35:15 I pjeva~i sinovi Asafovi stajahu na svom mjestu po zapovijesti Davidovoj i Asafovoj i Emanovoj i Jedutuna vidioca careva; i vratari na svakim vratima; ne micahu se od slu`be svoje, nego bra}a njihova, ostali Leviti, gotovi{e im.

35:16 Tako bi ure|ena sva slu`ba Gospodnja u onaj dan da se proslavi pasha i prinesu `rtve paljenice na oltaru Gospodnjem po zapovijesti cara Josije.

35:17 I praznova{e sinovi Izrailjevi koji se na|o{e ondje pashu u to vrijeme i praznik prijesnih hljebova sedam dana.

35:18 I ne bi pasha praznovana kao ova u Izrailju od vremena Samuila proroka, niti koji careva Izrailjevijeh praznova pashu kao {to je praznova Josija sa sve{tenicima i Levitima i sa svijem Judom i Izrailjem {to ga se na|e, i s Jerusallimljanima.

35:19 Osamnaeste godine carovanja Josijina praznovana bi ta pashu.

35:20 Poslije svega toga, kad Josija uredi dom, do|e Nehaon car Misirski da bje Harkemis na Efratu, i Josija izide preda nj.

35:21 A on posla k njemu poslanike i poru~i: {tvoja imam s tobom, care Judin? ne idem ja danas na

tebe, nego na dom koji vojuje na mene, i Bog mi je zapovjedio da pohitam. Pro| i se Boga koji je sa mnom, da te ne ubije.

35:22 Ali se Josija ne odvrati od njega, nego se preobu~e da se bije s njim, i ne poslu{a rije~i Nehaonovijeh iz usta Bo`jih, nego do|e da se pobije u polju Megidonskom.

35:23 I strijelci ustrijeli{e cara Josiju, i car re~e slugama svojim: izvezite me odavde, jer sam ljuto ranjen.

35:24 I skido{e ga sluge njegove s kola, i metnu{e na druga kola koja ima{e, i odvezo{e ga u Jerusalim; i umrije, i bi pogreban u groblju otaca svojih. I sav Juda i Jerusalim plaka za Josijom.

35:25 I prorok Jeremija narica za Josijom. I svi pjeva~i i pjeva~ice spominja{e u tu`balicama svojim Josiju do dana{njeg dana, i uvedo{e ih u obi~aj u Izrailju, i eto napisane su u pla~u.

35:26 A ostala djela Josijina i milostinje njegove, kako pi{e u zakonu Gospodnjem,

35:27 Djela njegova prva i po{ljednja, eto zapisana su u knjizi o carevima Izrailjevijem i Judinijem.

GLAVA 36

Tada uze narod zemaljski Joahaza sina Josijina, i zacari{e ga mjesto oca njegova u Jerusalimu.

36:2 Dvadeset i tri godine ima{e Joahaz kad po~e carovati, i carova tri mjeseca u Jerusalimu.

36:3 Jer ga svr`e car Misirski u Jerusalimu i oglobi zemlju sto talanata srebra i talanat zlata.

36:4 I postavi car Misirski Elijakama brata njegova carem nad Judom i Jerusalimom, i predje mu ime Joakim; a Joahaza brata njegova uze Nehaon i odvede ga u Misir.

36:5 Dvadeset i pet godina bija{e Joakimu kad po~e carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu; i ~inja{e zlo pred Gospodom Bogom svojim.

36:6 I do|e na nj Navuhodonosor car Vavilonski, i sveza ga u dvoje verige mjedene i odvede ga u Vavilon.

36:7 I sudove doma Gospodnjega odnese Navuhodonosor u Vavilon, i metnu ih u crkvu svoju u Vavilonu.

36:8 A ostala djela Joakimova i gadove koje je ~inio, i {to se na njemu na|e, eto, to je zapisano u knjizi o carevima Izrailjevijem i Judinijem; i zacari se na njegovo mjesto Joahin sin njegov.

36:9 Bija{e Joahinu osam godina kad po~e carovati, i carova tri mjeseca i deset dana u Jerusalimu; i ~inja{e {to je zlo pred Gospodom.

36:10 I kad pro|e ona godina, posla car Navuhodonosor, te ga odneso{e u Vavilon sa zakladama doma Gospodnjega, a carem postavi Sedekiju brata njegova nad Judom i Jerusalimom.

36:11 Dvadeset i jedna godina bija{e Sedekiji kad po~e carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu.

36:12 I ~inja{e zlo pred Gospodom Bogom svojim, i ne pokori se pred Jeremijom prorokom, koji mu govora{e iz usta Gospodnjih;

36:13 Nego se jo{ odvr`e od cara Navuhodonosora, koji ga bje{e zakleo Bogom; i otvrdnu vratom svojim i uprije se srcem svojim da se ne obrati ka Gospodu Bogu Izrailjevu.

36:14 I svi glavari izme|u sve{tenika i narod grije{a{e veoma mnogo po svijem gadnijem djelima drugih naroda, skvrne}i dom Gospodnji, koji bje{e osvetio u Jerusalimu.

36:15 I Gospod Bog otaca njihovijeh sla{e k njima zarana jednako glasnike svoje, jer mu bje{e `ao naroda njegova i stana njegova.

36:16 A oni se rugahu glasnica Bo`jim, i ne marahu za rije~i njegove, i smijahu se prorocima njegovijem, dokle se ne raspali gnjev Gospodnji na narod njegov, te ne bi lijeka.

36:17 I dovede na njih cara Haldejskoga, koji pobi mladi{e njihove ma~em u domu svetinje njihove, i ne po`ali ni mladi}a ni djevojke, ni starca ni nemo}na. Sve mu dade u ruke.

36:18 I sve sudove doma Bo`ijega, velike i male, i blago doma Gospodnjega i blago carevo i knezova njegovijeh, sve odnese u Vavilon.

36:19 I upali{e dom Bo`ji, i razvali{e zid Jerusalemski, i sve dvorove u njemu popali{e ognjem, i iskvari{e sve dragocjene zaklade njegove.

36:20 I {to ih osta od ma~a, odnese u Vavilon i bi{e robovi njemu i sinovima njegovijem, dokle ne nasto carstvo Persijsko,

36:21 Da se ispuni rije~ Gospodnja koju re~e ustima Jeremijinijem, dokle se zemlja ne izdovolji subotama svojim, jer po-iva{e sve vrijeme dokle bje{e pusta, dokle se ne navr{i sedamdeset godina.

36:22 Ali prve godine Kira cara Persijskoga, da bi se ispunila rije~ Gospodnja koju re~e na usta Jeremijina, podi`e Gospod duh Kira cara Persijskoga, te oglasi po svemu carstvu svojem i raspisa govore}i:

36:23 Ovako veli Kir car Persijski: sva carstva zemaljska dao mi je Gospod Bog nebeski, i on mi je zapovjedio da mu sazidam dom u Jerusalemu u Judeji. Ko je izme|u vas od svega naroda njegova? Gospod Bog njegov neka bude s njim, pa nek ide.